

અસ્વીકરણઃ સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદીત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહીં. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

પટ્ટક્કલ કુન્નિકોયા (મૃત) કાયદેસર વારસદારો દ્વારા.

– વિ. – થૂપિકલ કોય એન્ડ અન્ય એક.

ડિસેમ્બર ૧૫, ૧૯૯૯

[એસ.બી. મજમુદાર અને ઉમેશ સી. બેનરજી, ન્યાયાધીશો]

રૂઢિપ્રમાણ કાયદોઃ લક્ષાદિવ, મિનિકોય અને અમિંદીવી દ્વીપસમૂહો-પાંડમ્બેલી, એક પ્રાચીન તરવાડ, ૧૯૦૬ માં લુપ્ત થઈ ગયો-પટ્ટક્કલ અને થૂપિકલ, પાંડમ્બેલીની શાખાઓ-કંદંગાલમ, થૂપિકલની ઉપશાખા, ૧૯૫૮ માં લુપ્ત થઈ ગઈ-ફરિયાદી, જે પટ્ટક્કલનો સભ્ય હતો, તેણે પુનર્વર્તનના અધિકારથી કંદંગાલમની મિલ્કતોનો દાવો કર્યો-અપીલકર્તા દ્વારા તહસીલદાર સમક્ષ કબજો પરત મેળવવા માટે દાખલ કરેલો દાવો નામંજૂર થયો-અપીલ પણ નામંજૂર થઈ-અપીલમાં, વડી અદાલતે કેસ નવેસરથી ચલાવવા માટે નીચેની અદાલત માં પરત મોકલ્યો-નીચેની અદાલતે આ કારણસર ફરિયાદીનો દાવો નામંજૂર કર્યો કે કંદંગાલમ, થૂપિકલની ઉપશાખા હતી અને મિલ્કતો થૂપિકલને જવી જોઈએ-વડી અદાલતમાં અપીલ નામંજૂર થઈ-અપીલમાં, ઠરાવ્યુંઃ પાંડમ્બેલી લુપ્ત થતાં મિલ્કતો તેની ત્રણેય શાખાઓ વચ્ચે વહેંચાઈ ગઈ-કારણ કે પટ્ટક્કલે તે સમયે ન તો કોઈ દાવો કર્યો હતો અને ન તો કોઈ વાંધો ઉઠાવ્યો હતો, તેથી તે પછીથી દાવો કરી શકતું નહોતું-અંધોતના પટ્ટક્કલના હિતની સામુદાયિકતા અંગે કોઈ પુરાવો નથી-આમિની ખાતે પટ્ટક્કલ અને પાંડમ્બેલી વચ્ચેના સંબંધના ચાલુ રહેવા અંગે કોઈ પુરાવો નથી-પટ્ટક્કલ પાંડમ્બેલીની શાખા હતી તે અંગે કોઈ સાબિતી નથી-ફરિયાદી વિવાદિત મિલ્કત મેળવવા હકદાર નથી.

ભારતનું બંધારણ, ૧૯૫૦ : અનુચ્છેદ ૧૩૬ – નીચલી અદાલતો દ્વારા તથ્યો અંગેના સમવર્તી નિષ્કર્ષો-વિશેષ અનુમતિ દ્વારા કરાયેલ અપીલમાં સમગ્ર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરાવવાનો અપીલકર્તાનો પ્રયાસ-નિર્ણિત થયું કે, સામાન્ય રીતે

સર્વોચ્ચ અદાલત નીચલી અદાલતો દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ તથ્યના નિષ્કર્ષો સાચા છે કે નહીં તે તપાસવાના હેતુસર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરતી નથી-તથ્યોની પુનઃમૂલવણી માત્ર ગંભીર ન્યાયભંગ થયેલા કેસોમાં જ અનુમત્ય છે.

અહિંના ફરીયાદી-અપીલકર્તા, જે લક્ષ્મીપ ક્ષીપના પટ્ટક્કલ તરવાડના સભ્ય છે, તેમણે તહસીલદાર સમક્ષ દાવો દાખલ કરીને એવો હક રજૂ કર્યો હતો કે સન ૧૯૫૮ માં ઉક્ત તરવાડ લુપ્ત થઈ જતાં તેમને કંદંગાલમ તરવાડની મિલ્કતો પર હક પ્રાપ્ત થાય છે, અને કબજો પરત અપાવવાની પ્રાર્થના કરી હતી. ફરીયાદીએ દલીલ કરી હતી કે પટ્ટક્કલ તરવાડ પાંડબેલી તરવાડની અવિભાજિત શાખા હતી અને કંદંગાલમ તેની બીજી શાખા હતી; તેથી કંદંગાલમ તરવાડ લુપ્ત થઈ જતાં, ફરીયાદી જેનો સભ્ય છે તે પટ્ટક્કલ તરવાડ મૂળ પાંડબેલી તરવાડની એકમાત્ર બચેલી અવિભાજિત એકમ છે અને આ કારણે પરાવર્તનના હકથી કંદંગાલમની તમામ મિલ્કતો અને સંપત્તિ પર ઉત્તરાધિકાર મેળવવા હકદાર છે. પાંડબેલી અર્મિટિવી ક્ષીપનું પ્રાચીન તરવાડ છે અને નિર્ધિવાદ રીતે સન ૧૯૦૬ માં લુપ્ત થયું હતું. પાંડબેલીની એક સ્ત્રી સભ્યા અગાઉ અંદ્રોત ગઈ હતી અને તેની પુત્રીઓમાંની એક બીઅશાબી લગભગ સન ૧૮૫૩ અથવા ૧૮૫૯ દરમિયાન તેના સંતાનો સાથે, અંદ્રોતમાં પૂરથી થયેલા નુકસાનને કારણે અત્યંત વિકટ પરિસ્થિતિમાં, અર્મિટિવી પરત આવી હતી અને પાંડબેલીના કર્ણવને તેમને તરવાડની કેટલીક મિલ્કતો આપી હતી. ફરીયાદીનો વંશપરંપરાગત ઉતરાવ બીઅશાબી મારફતે છે. ફરીયાદીનો દાવો હતો કે તે તરવાડની મિલ્કતો બીઅશાબીને તેમના હિસ્સા રૂપે આપવામાં આવી હતી, જ્યારે પ્રતિવાદીનું કહેવું હતું કે તે મિલ્કતો તેમને માત્ર દાનસ્વરૂપે આપવામાં આવી હતી. ઉક્ત દાવો નામંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે નિર્ણય વિરુદ્ધની અપીલ પણ અપીલીય સત્તા દ્વારા નામંજૂર કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ વડી અદાલતમાં કરવામાં આવેલી વધુ અપીલ સ્વીકારવામાં આવી અને તહસીલદારનો આદેશ રદ કરવામાં આવ્યો. તેમ છતાં, મામલો ગુણદોષના આધારે નવી રીતે નિકાલ કરવા માટે કવરતીની નીચેની અદાલત માં પરત મોકલવામાં આવ્યો. નીચેની અદાલત ે ઠરાવ્યું કે કંદંગાલમની મૂળ તરવાડ પાંડબેલી સન ૧૯૦૬ પછી અસ્તિત્વમાં રહી ન હતી અને તેથી કંદંગાલમ તરવાડની મિલ્કતો પાંડબેલીને પરત

જવાની કોઈ બાબત જ ઊભી થતી નથી; પરિણામે ફરીયાદી તે મિલ્કતો પર કોઈ દાવો કરી શકતા નથી. વધુમાં, એવો નિષ્કર્ષ પણ નોંધાયો કે કંદંગાલમ પાંડબેલી તરવાડની થૂપિકલ શાખાની ઉપશાખા હતી અને લુમ થયેલી શાખાની મિલ્કતો તે જે તરવાડમાંથી અલગ પડી હતી તેને જ જવી જોઈએ, આ સિદ્ધાંત મુજબ માત્ર તે જ શાખા તે મિલ્કતો માટે હકદાર હતી. તેમજ એવો પણ નિષ્કર્ષ આવ્યો કે ફરીયાદી એ સ્થાપિત કરી શક્યા નહોતા કે પટ્ટકલ પાંડબેલીની સહશાખા તરીકે અવિભાજિત શાખા હતી અને કંદંગાલમ તરવાડની મિલ્કતો પાંડબેલીને પરત જાય ત્યારે તેમાં તેનો કોઈ હિત હતો. વડી અદાલતમાં કરવામાં આવેલી અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવી. તેથી હાલની અપીલ કરવામાં આવી છે. હાલની અપીલમાં નિર્ધારણ માટે ઉદ્ભવતા પ્રશ્નો એ હતા કે શું પટ્ટકલ પાંડબેલી તરવાડની શાખા હતી અને જો હા, તો શું તેઓ સન ૧૯૫૮ માં લુમ થયેલી કંદંગાલમ શાખાની મિલ્કતોનો દાવો કરી શકે. વધુમાં, જ્યારે કોઈ વિભક્ત શાખા લુમ થાય, ત્યારે સંયુક્ત અને મૂળ તરવાડ પાસેથી પ્રાપ્ત થયેલી તેની મિલ્કતના વારસદાર તરીકે કોણ ઉત્તરાધિકાર પામે.

અપીલો નામંજૂર કરતાં, આ અદાલતે નિર્ણિત.

૧.૧. આ સ્વીકારેલ હકીકત છે કે પંડાંબેલી તરવાડ ૧૯૦૬ માં લુમ થઈ ગયો હતો, જ્યારે છેલ્લો જીવિત સભ્ય અબ્દુલ કાદિર ખાજીનું અવસાન થયું. પુરાવામાં છે કે આવી લુમતા થતાં તરવાડની મિલ્કતો તેમાંથી અલગ થયેલી ત્રણ શાખાઓના સભ્યો વચ્ચે વહેંચવામાં આવી હતી અને આ ત્રણ શાખાઓ મિલ્કતના અવિભાજિત કબજા અને ભોગવટામાં હતી, અને વાદીઓએ બીઅશાબી મારફતે સહહિસ્સેદાર તરીકે વાંધો ઉઠાવવાનો કે દાવો રજૂ કરવાનો કોઈ વિકલ્પ પસંદ કર્યો નહોતો. આ સત્ય છે કે ૧૯૩૬ના વર્ષે કેટલીક રજૂઆતો કરવામાં આવી હતી, પરંતુ અંતે તે સફળ થઈ નહોતી. વાસ્તવમાં, સમગ્ર તરવાડના સહભાગી તરીકે કોઈ અધિકાર હતો જ નહીં — એવો અધિકાર, જો કોઈ હોય, તો ૧૯૦૬ માં જ લુમ થઈ ગયો હતો અને કારણ કે લુમ થયેલા તરવાડમાંથી અલગ થયેલી ત્રણ શાખાઓ વચ્ચે મિલ્કતો વહેંચવામાં આવી ત્યારે કોઈ વાંધો લેવામાં આવ્યો નહોતો, તેથી હકદારીનો પ્રશ્ન ઉદ્ભવતો નથી. ફરીથી, એક શાખા, તેને તરવાડનો ભાગ માન્ય રાખીએ તો

પણ, પોતાને સામાન્ય તરવાડથી અલગ કરે અને અનુપશ્ચાત વારસાના અધિકારની માંગણી કરે, તે સંપૂર્ણપણે અવાજબી છે. (૩૮૧-સી, ડી, ઈ,)

૧.૨. સમયનો પ્રવાહ અને પટ્ટક્કલ લોકો દ્વારા પંડંબેલી તરવાડની મિલ્કતોમાં પોતાના દાવાનો અમલ ન કરવાના વર્તનથી પ્રતિવાદીઓના પક્ષે પરિસ્થિતિ ઉભી થાય છે. જ્યારે પંડંબેલી તરવાડના અંતિમ સભ્યે પોતાની સંપાદનમાં સમાવેશ કરવા માટે કેટલીક મિલ્કતોનું રૂપાંતરણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો ત્યારે પટ્ટક્કલ જૂથ તરફથી કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો, પરંતુ કડુકિયમ, થૂપિયાકલ અને કંદંગાલમ એમ ત્રણ શાખાઓ તરફથી વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો અને પક્ષકારો વચ્ચે પરસ્પર થયેલ કરારની શરતો અનુસાર પંડંબેલીની મિલ્કતો જીવિત રહેલી ત્રણ શાખાઓ વચ્ચે વહેંચવામાં આવી હતી. કોઈ પણ સમયે કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો; તેમજ તેમાંના હિસ્સા અંગે કોઈ દાવો પણ કરવામાં આવ્યો ન હતો અને માત્ર લાંબા સમયના વિલંબના કારણે એવો નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા વગર રહી શકાય તેમ નથી કે અરજદારોએ પંડંબેલી તરવાડનો ભાગ હોવાનો અથવા તેની મિલ્કતો ઉપરનો કોઈ અધિકાર હોવાનો હક નકારવામાં આવે. તેથી સ્પષ્ટપણે બહાર આવે છે કે પંડંબેલી તરવાડનો સંપૂર્ણ લોપ ૧૯૦૬માં થઈ ગયો હતો અને ૧૯૩૮ સુધી પટ્ટક્કલ તરવાડના સંબંધમાં પંડંબેલી તરવાડની મિલ્કતો અંગે માલિકીના અધિકારના અલ્પતમ ઉપયોગ માટે પણ કોઈ અધિકારનો દાવો ક્યારેય કરવામાં આવ્યો ન હતો. (૩૮૫-ડી, ઈ; ૩૯૨-એ, બીજે)

૧.૩. પ્રત્યાવર્તી હિતનો વિચાર ત્યારે જ કરી શકાય જ્યારે એવો પ્રત્યાવર્તી વારસાક્રમની શ્રેણીમાં આવતો હોય અને હકચ્યુત પ્રત્યાવર્તી ન હોય; અથવા સંક્ષેપમાં કહીએ તો, હકચ્યુત સહિસ્સેદાર કાર્ય કરી શકતો નથી અને તેને હિતમાં પ્રત્યાવર્તી તરીકે ગણાવી શકાય નહીં. સંપત્તિ પરનો હક કોઈ સામાન્ય પૂર્વજોના સ્ત્રોતમાંથી ઉદ્ભવેલો હોવો જોઈએ; હાલાંકે, વાદીઓનો બીઅશાબી પાસેથી કરાયેલ દાવો કોઈ સામાન્ય પૂર્વજ સુધી અનુસરાયેલો નથી અને તે બાબતે અભિલેખ પર કોઈ પુરાવો નથી; તેમજ અભિલેખ પર એવો પણ કોઈ પુરાવો નથી કે

અન્દ્રોતના પટ્ટક્કલને પંડામ્બેલી સાથે અથવા તેની વિપરીત રીતે સંપત્તિઓમાં કોઈ સામાન્ય હિત હતું. બીઅશાબી અમિન્દિવી ટાપુ પર કઠિન અને આકસ્મિક પરિસ્થિતિમાં આવી હતી અને સામાન્ય સંપત્તિ-હિત ધરાવતા પૂર્વજો સાથેનો કોઈ સંબંધ અભિલેખ પર ઉપલબ્ધ ન હોય ત્યાં સુધી, બીઅશાબીને કોઈ હક નિર્ધારિત કરવાનો પ્રશ્ન ઉદ્ભવતો નથી. [૩૮૧-૪, એફ, જી)

૧.૪. તેમ છતાં, જો એવું માનીએ કે પટ્ટક્કલ તરવાડ કુટુંબ પંડામતેલી તરવાડની એક શાખા છે, તો પણ સ્વીકાર્ય રીતે પટ્ટક્કલ તરવાડ અંદ્રોતનું છે અને અમિનીનું નથી. જો કોઈપણ સમયબિંદુએ પટ્ટક્કલ પંડામ્બેલીનો એક ભાગ હતું, તો તે સ્થિતિમાં તેઓ સમાન સંબંધ જાળવી રાખતા રહ્યા હોવાનો કોઈ ચોક્કસ પુરાવો વિના અર્મીદીવીમાંથી અંદ્રોતમાં થયેલ અનુવર્તી સ્થળાંતરને કારણે, અર્મીદીવીમાં પટ્ટક્કલ અને પંડામ્બેલી વચ્ચેના સંબંધના ચાલુ રહેવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતો નથી અને થઈ પણ શકતો નથી. [૩૮૧-એચ; ૩૮૨-એ-બી)

૨.૧. કારણ કે આ અપીલ ભારતના સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ ઊભી થાય છે, તેથી નીચલી અદાલત તેમજ વડી અદાલતના તેવા ચુકાદા, જેમાં બંને અદાલતો દ્વારા પુરાવાની મૂલવણીના આધારે તથ્ય અંગે સમવર્તી નિષ્કર્ષો પર પહોંચવામાં આવ્યું હોય, તેને સમગ્ર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરાવવા માટે એવો પ્રયાસ કરીને પડકારી શકાય નહીં જાણે કે આ તથ્યો અંગેની ત્રીજી અપીલ હોય. વડી અદાલત અને નીચલી અદાલત દ્વારા નોંધાયેલ તથ્યના નિષ્કર્ષો સાચા છે કે નહીં તેની તપાસ કરવા માટે આ અદાલત પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરે, એવી આ અદાલતની પ્રથા નથી. ગંભીર ન્યાયભંગ અથવા સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતા થયેલી હોય ત્યારે અપવાદ સ્વીકાર્ય બની શકે, પરંતુ અન્યથા નહીં. આ અદાલત એવી નિયમિત અપીલી અદાલત નથી કે જેમાં વડી અદાલતનો દરેક ચુકાદો તેની યોગ્યતા અંગે વધુ તપાસ માટે લાવવામાં આવી શકે. કાયદાની એવી કોઈ સ્પષ્ટ ભૂલ હોવી આવશ્યક છે, જેના પરિણામે ન્યાયભંગ થયો હોય; અન્યથા અને સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં, વડી અદાલતના આદેશોમાં હસ્તક્ષેપ કરવો આ અદાલત માટે યોગ્ય ગણાય નહીં.

(૩૯૨-એફ, જી, એચ; ૩૯૩-એ)

ભવાણી પિલ્લૈ વિ. અમ્મુકુટ્ટી પિલ્લૈ, (૧૯૫૮) કેએલટી ૮૬૯; વેલાયુધન નાયર વિ. જાનકી, (૧૯૫૭) કેએલટી ૨૨૨; ભગવતી વિ. નારાયણા પિલ્લૈ, (૧૯૬૬) કેએલટી ૧૧૬૦; સેક્રેટરી ઓફ સ્ટેટ વિ. દુગપ્પા ભંડારી, એઆઈઆર (૧૯૨૬) મદ ૯૨૧ અને એરામગપ્પાપક્ષી કરાપ્પેન નાયર વિ. કલઝેનેન નાયર, મદ્રાસ વડી અદાલત રિપોર્ટ્સ, (૬)-૪૪૧, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

આર.એચ. એલિસ દ્વારા લખાયેલ "લક્ષ્મીપત્રસમૂહ અને મિનિકોચનો સંક્ષિપ્ત વર્ણન", નો સંદર્ભ લેવામાં આવ્યો.

=====

દીવાની અપીલી અધિકારક્ષેત્ર : દીવાની અપીલ ક્રમાંક ૩૦૦૫ સન ૧૯૮૩ વગેરે.

સાથે સી.એ. નં. ૮૮૩૮ માંથી ૧૯૮૩.

કેરળ વડી અદાલતના અ.સ. નં. ૨૧૩ ઓફ ૧૯૭૪ માં તા. ૧.૬.૧૯૭૯ના

ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

ટી. આર. જી. વારિયર, એ. એસ. નામ્બિયાર, ટી. એલ. વી. અચ્ચર,
એસ. બાલકૃષ્ણન, પી. કે. મનોહર, અદાલતનો ચુકાદો નીચે મુજબ
પ્રદાન કરવામાં આવ્યો હતો દ્વારા

ઉમેશ ચંદ્ર બેનરજી, ન્યાયાધીશ.

૧. . વિશેષ અનુમતિ મંજૂર થવાથી દાખલ થયેલી આ અપીલો, કેરળ વડી અદાલતના ચુકાદાઓમાંથી ઉદ્ભવેલી, લક્ષ્મીપત્ર પ્રદેશમાં પ્રચલિત કેટલીક પ્રાચીન પરંપરાઓના અમલીકરણ પર કેન્દ્રિત છે. વિવાદ કેટલીક એવી મિલ્કતો સંબંધિત છે, જે કંદંગાલમ નામના એક તરવાડની હતી, અને જે તેનો છેલ્લો સભ્ય સન ૧૯૫૮માં અવસાન પામતા લુપ્ત થઈ ગયો હતો.

૨. હકીકતી પાસાની દષ્ટિએ આ મામલામાં વધુ આગળ વધતાં પહેલાં, આ બાબત નોંધપાત્ર છે કે પક્ષકારોની રજૂઆતો મામલાઓમાં ઉઠાવવામાં આવેલા ત્રણ નિશ્ચિત મુદ્દાઓ સુધી મર્યાદિત હતી: (૧) શું પટ્ટક્કલ પંદામ્બેલી તરવાડની એક શાખા છે; (૨) જો એવું હોય, તો શું તેઓ કંદંગાલમ શાખીની, જે ૧૯૫૮માં લુમ્મ થઈ ગઈ હતી, મિલ્કતો પર દાવો કરી શકે; અને (૩) જ્યારે વિભાજિત શાખા લુમ્મ થાય ત્યારે સામાન્ય અને મૂળ તરવાડમાંથી પ્રાપ્ત થયેલી તેની મિલ્કત વારસામાં મેળવવા માટે વારસદાર કોણ બની શકે.

૩. . અહીંના મૂળ વાદી-અપીલકર્તા, જે પટ્ટક્કલ તરવાડના સભ્ય છે, તેમણે લક્ષ્મીપ ટાપુઓમાં નાગરિક વિવાદોનો નિર્ણય કરવા સક્ષમ સત્તાધિકારી એવા તહસીલદાર સમક્ષ આ કાર્યવાહી દાખલ કરી હતી, જેમાં તેમણે કંદંગાલમ તરવાડ લુમ્મ થઈ જવાથી તેની મિલ્કતો પર પોતાનો હક હોવાનો દાવો કર્યો હતો અને કબજાની પુનઃપ્રાપ્તિ માટે પ્રાર્થના કરી હતી. મૂળ વાદમાં વાદીનો નિશ્ચિત દાવો એવો છે કે પટ્ટક્કલ તરવાડ પંદામ્બેલી તરવાડની અવિભાજિત શાખા છે, જેમાં કંદંગાલમ બીજી એક શાખા હતી, અને તેથી પાછળોક્ત તરવાડ લુમ્મ થઈ જવાથી, જેમાં વાદી સભ્ય છે તે પટ્ટક્કલ તરવાડ મૂળ પંદામ્બેલી તરવાડની એકમાત્ર અવશેષ રહેલી અવિભાજિત એકમ છે અને પરિણામે અવર્તન અધિકારના હક્કથી કંદંગાલમની તમામ મિલ્કતો અને સંપત્તિમાં ઉત્તરાધિકાર મેળવવા હકદાર છે.

૪. સંયોગવશાત્, આ વિશિષ્ટ વાદવિવાદનો ઇતિહાસ ઉતાર-ચઢાવભર્યો

રહ્યો છે. તેહસીલદારે વર્ષ ૧૯૬૩માં દાવો નામંજૂર કર્યો હતો અને એલ.એમ. એન્ડ એ. આઈલેન્ડ્સના ડેવલપમેન્ટ ઓફિસર સમક્ષ, એટલે કે, લક્ષ્મીદાઈવ, મિનિકોચ એન્ડ અમિન્દિવી આઈલેન્ડ્સ (સિવિલ અદાલતો) રેગ્યુલેશન, ૧૯૬૫ની જોગવાઈઓના અનુસંધાને કરાયેલ અપીલ કેરળની વડી અદાલતની ફાઈલ પર આવી હતી અને અપીલ, એ.એસ. નં. ૪૦૯ ઓફ ૧૯૬૮ તરીકે નોંધાયેલ, વડી અદાલતે તેના તા. ૨૦.૦૭.૧૯૭૩ના ચુકાદા દ્વારા મંજૂર કરી હતી. તેના ચુકાદામાં વડી અદાલતે તેહસીલદારનો આદેશ રદ કર્યો હતો અને તેમ છતાં મામલો ગુણદોષના આધારે નવેસરથી નિરાકરણ માટે સબ-અદાલત ક્વર્ટીને પરત મોકલ્યો હતો. વડી અદાલતના આદેશના અનુસંધાને વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે તેમ છતાં એવો નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો કે અરજદાર એ સ્થાપિત કરવામાં સફળ થયો નથી કે પટ્ટક્કલ પંદામ્બેલી તરવાડની કોઈ હિતવાળી અનુવંશિક અવિવક્ત શાખા છે. એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે કંદંગાલમની મૂળ તરવાડ પંદામ્બેલી ૧૯૦૬ પછી પણ અસ્તિત્વમાં નહોતી અને તેથી કંદંગાલમ તરવાડની મિલકતો પંદામ્બેલી પાસે પરત જવાની કોઈ બાબત જ ઊભી થતી નથી અને તેથી અરજદાર તે મિલકતો પર કોઈ દાવો મૂકી શકતો નથી. વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું પણ નિર્ધારિત કર્યું હતું કે કંદંગાલમ પંદામ્બેલી તરવાડની થૂપિક્કલ શાખાની ઉપશાખા હતી અને લુપ્ત થયેલી શાખાની મિલકતો તે જે તરવાડમાંથી અલગ પડી હતી તે તરવાડને જ જવી જોઈએ, આ સિદ્ધાંતના આધારે, માત્ર તે જ મિલકતોની હકદાર હતી. તેનાથી વ્યથિત થઈ મામલો અપીલમાં વડી અદાલત સમક્ષ આવ્યો અને વડી અદાલતે પણ વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશના નિષ્કર્ષો સાથે પોતાની સંમતિ

દર્શાવી અપીલને કોઈ દખલ કર્યા વિના નામંજૂર કરી હતી અને તેથી આ અપીલો આ અદાલત સમક્ષ છે.

૫. સંબંધિત પક્ષકારો દ્વારા અગ્રેસર કરાયેલી રજૂઆતો તરફ વળતા પહેલાં, એન્ડ્રોથ અને અમીની ક્લીપોના લોકો સંબંધિત અમુક ઐતિહાસિક માહિતી નોંધવી વધુ યોગ્ય રહેશે. જેના સ્પષ્ટ વિગતવાર વર્ણન આર.એચ. એલિસના લક્કાદિવ ક્લીપસમૂહ અને મિનિકોચ અંગેના વર્ણનમાં જોવા મળે છે. એલિસે નોંધ્યું છે: “ધર્મ મુસલમાન છે. મુખ્ય ભૂભાગના મોપલાઓની જેમ, ક્લીપવાસીઓ સુન્ની પંથની શાફી શાળાને અનુસરે છે અને કુરાન ઉપરાંત, શાફી દ્વારા વ્યાખ્યાયિત સુન્ની અથવા રૂઢિપ્રમાણ કાયદાની સત્તાને સ્વીકારે છે. તેઓ પોતાના તમામ ધાર્મિક આચરણોમાં અત્યંત કડક છે અને મુખ્ય ભૂભાગના મુસલમાનોમાં રૂઢિપ્રમાણિતતા અને ધાર્મિક ભક્તિ માટે વિશેષ પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી છે. ખાસ કરીને એન્ડ્રોથના પુરુષો પોતાના ધાર્મિક જ્ઞાનનો ગર્વ લે છે અને આ ક્લીપના ઘણા કોચાઓ મલબારમાં ફરીને મોપલાઓને ધાર્મિક શિક્ષણ આપે છે અને ધાર્મિક વિવાદોનું નિરાકરણ કરે છે.” અમીની ક્લીપના લોકો વિષે એલિસે નીચે મુજબ જણાવ્યું છે:— “અમીનીમાં લોકો ચાર વર્ગોમાં વહેંચાયેલા છે:— (૧) તરવાડ, (૨) તનકમપ્રણાવર, (૩) કુડિયાતિસ અને (૪) મેલચેરીઝ. વસ્તીના અંદાજે ૫ ટકા લોકો પ્રથમ વર્ગમાં આવે છે, ૩૫ ટકા થી ૪૦ ટકા બીજા વર્ગમાં, ૫ ટકા ત્રીજા વર્ગમાં અને બાકીના છેલ્લાં વર્ગમાં આવે છે. એમની વચ્ચેનો ભેદ મૂળરૂપે સંપત્તિના આધારે રચાયેલો જણાય છે. તરવાડ વર્ગમાં ચાર મૂળ તરવાડ કુટુંબો, પોન્ડામ્બેલી, પોરાકટ, બેચામાડા અને

થૂપેકલ (હવે પોરાડન કુટુંબ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલ), સામેલ હતાં, જેઓ પાસે વસાહતના પ્રારંભિક દિવસોમાં જ ભાડૂતો હતાં. તનકમપ્રણાવર, જેમના નામથી જ સ્પષ્ટ થાય છે, એવા લોકો હતાં કે જેઓ પાસે પોતાની સ્વતંત્ર મિલ્કત હતી પરંતુ એમના નીચે કોઈ ભાડૂતો ન હતાં. કુડિયાતિસ મૂળરૂપે ભાડૂત વર્ગ હતો. મેલચેરીઝ જમીનવિહોણા વૃક્ષ પર ચઢી રોજગાર કમાવનાર હતા. હવે, જોકે, કુડિયાતિસ અને કેટલાક મેલચેરીઝે પણ પોતાની મિલ્કત મેળવી લીધી છે અને મેલચેરીઝ સિવાય સૌ પાસે ભાડૂતો છે. પ્રથમ બે વર્ગો પરસ્પર આંતરલગ્ન કરી શકે છે અને એમના તથા કુડિયાતિસ વચ્ચેના આંતરલગ્નને પણ મંજૂરી છે, પરંતુ તે અત્યંત અલ્પ પ્રમાણમાં થયા છે. તેમ છતાં, પોરાકટ કુટુંબ અને તેની શાખાઓની મહિલાઓ, એક તનકમપ્રણાવને પોરાકટ પરિવારની એક સ્ત્રીને કરેલા પ્રાચીન અપમાનની સ્મૃતિમાં, તનકમપ્રણાવરો સાથે લગ્ન કરતી નથી, જોકે પોરાકટ પરિવારનો પુરુષ તનકમપ્રણાવર કન્યાને પરણશે. બંને વર્ગો માટે મેલચેરીઝ સાથેનું આંતરલગ્ન કડક રીતે પ્રતિબંધિત છે. એક કિસ્સામાં, મેલચેરી ચુપતી સાથે લગ્ન કરનાર એક તનકમપ્રણાવરને જાતિબહિષ્કૃત કરવામાં આવ્યો હતો. ત્રીજા અને ચોથા વર્ગ વચ્ચેનું આંતરલગ્ન માન્ય છે. તરવાડ કુટુંબોના સભ્યો મલબાર ક્ષીપોમાં સ્થળાંતર કરીને ત્યાં કુટુંબોની સ્થાપના કરી. તેથી, કાવરથીમાં હવે લુમ્મ થયેલું ઇડિચ્યાકલ કુટુંબ પોન્ડામ્બેટ્ટી કુટુંબની એક શાખા હતું, જ્યારે અરેનાકાડા અને પુડિયેદન કુટુંબો અમીનીના હવે લુમ્મ થયેલા પુડિયાન કુટુંબની શાખાઓ છે. એ જ રીતે, એન્ડ્રોથનું પટ્ટાકલ કુટુંબ પોન્ડામ્બેલ્ટીનું એક શાખાકુટુંબ છે અને કલ્પાનીનું મંમેલ તરવાડ થૂપેકલ કુટુંબની એક શાખા છે. અમીનીના તરવાડ કુટુંબો આ સંબંધિત કુટુંબો સાથે

અને મલબાર ઢ્રીપોના કરણાવર વર્ગ સાથે આંતરલગ્ન કરશે, પરંતુ અન્ય વર્ગો સાથે નહીં. ચેટલાટ, કિલ્ટાન અને કદમથમાં, કિલ્ટાનના એક કુટુંબને છોડીને, બધા લોકો મેલચેરીઝ છે, જેઓ અમીની અથવા દરિયાકાંઠેથી સ્થળાંતર કરીને આવ્યા છે. આ ઉત્તર ઢ્રીપોમાં, જે મેલચેરીઝ કુરાન વાંચી શકે છે તેઓને મુકરીસ કહેવાય છે અને તેઓ વૃક્ષ પર ચઢતા નથી. કિલ્ટાનમાં એક કુટુંબ, જે ઘણી પેઢીઓ પહેલાં અગાથીમાંથી સ્થળાંતર કરીને આવ્યું હતું, મેલચેરી ગણાતું નથી અને હંમેશા ઢ્રીપની ખાજીશિપ ધારણ કરે છે. ચેટલાટ અને કિલ્ટાન બન્નેમાં, અમુક અગ્રણી કુટુંબો પોતાને કોયા તરીકે ઓળખાવે છે અને તુલનાત્મક રીતે વધુ સારા ઢબે વસ્ત્ર પરિધાન કરે છે, પરંતુ અન્ય મેલચેરી કુટુંબો સાથે આંતરલગ્ન કરે છે. તેમનો ઉચ્ચ દરજ્જો અમીનીના ઢ્રીપવાસીઓ દ્વારા માન્ય ગણાતો નથી અને જ્યારે તેઓ તે ઢ્રીપની મુલાકાતે જાય છે, ત્યારે તેઓએ મેલચેરી વસ્ત્રપરિધાન સંબંધિત પ્રથાનું પાલન કરવું પડે છે.”

૬. આ તબક્કે, તથ્યાત્મક પરિસ્થિતિનો સંક્ષિપ્ત ઉલ્લેખ કરવો પણ અનુકૂળ અને ઉપયોગી રહેશે. પંડામ્બેલી અમીની ટાપુમાં આવેલું એક પ્રાચીન તરવાડ હતું અને નિર્વિવાદ રીતે ૧૯૦૬માં નિર્વંશ બન્યું હતું. પંડામ્બેલીની એક મહિલા સભ્ય અગાઉ એન્ડ્રોથ ગઈ હતી અને તેની દીકરીઓમાંથી એક બીઅશાબી તેના બાળકો સાથે લગભગ ૧૮૫૩ અથવા ૧૮૫૯માં એન્ડ્રોથમાં પૂર આવવાથી ઘણું નુકસાન થયું હોવાથી અત્યંત વિકટ પરિસ્થિતિમાં અમીની પરત આવી હતી, અને તે સમયે પંડામ્બેલીના કર્ણાવને તેમને તરવાડની કેટલીક મિલ્કતો આપી હતી.

તેમ છતાં, આ જ મુદ્દે પક્ષકારો વચ્ચે વિવાદો ઊભા થયા: જ્યારે વાદીનું કહેવું હતું કે તરવાડની મિલકતો તેમને તેમના હિસ્સા તરીકે આપવામાં આવી હતી, ત્યારે પ્રતિવાદીઓનું કહેવું હતું કે તે તેમને વેલીઆશા (તરવાડ) મિલકતો તરીકે ભોગવવા માટે આપવામાં આવી હતી, જેથી તેઓ અમીનીમાં ટકી શકે. તેમને મિલકતો એ કારણે આપવામાં આવી નહોતી કે તેમને પંડામ્બેલીની મિલકતોમાં કોઈ હક હતો, પરંતુ માત્ર દાનરૂપે આપવામાં આવી હતી. પરંતુ, જ્યારે પંડામ્બેલી ૧૯૦૬માં નિર્વંશ બન્યું, ત્યારે દસ્તાવેજો દર્શાવે છે કે મિલકતો પ્રતિવાદીઓની બે શાખાઓ અને કંદંગાલમ, જેઓ પ્રત્યાવર્તી વારસદારો હતા, તેઓ વચ્ચે વહેંચાઈ ગઈ હતી. પટ્ટક્કલે ૧૯૩૬ સુધી તેનો ક્યારેય વાંધો ઉઠાવ્યો નહોતો; તે વર્ષે જ તેમણે સી.એસ. ૨૪/૩૮ દાખલ કર્યો હતો, જે મર્યાદા કાયદાની અડચણને કારણે ફગાવી દેવામાં આવ્યો હતો, અને એ આધાર પર પણ કે પટ્ટક્કલ તરવાડને પંડામ્બેલી તરવાડની મિલકતો પર હકદાર માનવામાં આવતું નથી. રેવન્યુ ડિવિઝનલ ઓફિસરે મોનેગરના નિષ્કર્ષોને પલટાવી દીધા અને પોતાના અપિલીય ચુકાદા દ્વારા દાવો મંજૂર કર્યો. ત્યારબાદ પ્રતિવાદીઓએ આ મુદ્દો કલેક્ટર સમક્ષ અપીલમાં લઈ ગયા અને તેમના દ્વારા મર્યાદાનો વાંધો યથાવત રાખીને દાવો ફગાવી દેવામાં આવ્યો, પરંતુ પટ્ટક્કલ તરવાડે દાવો કરેલા સંબંધ અને મિલકત અધિકારોના પ્રશ્નનો નિર્ણય કર્યા વિના. ત્યારબાદ ૧૯૫૮માં કંદંગાલમ શાખા પણ નિર્વંશ બની ગઈ.

૭. સંયોગવશાત્, ઉપર નોંધ્યા મુજબ અગાઉના પરત-મોકલવાના આદેશમાં વડી અદાલતે એવો ઠરાવ કર્યો હતો કે સી.એસ. ૨૪/૩૮ માં થયેલા

નિર્ણયો અરજદાર દ્વારા દાવો કરવામાં આવેલ દરજ્જાની બાબતના વિચારમાં પૂર્વનિર્ણિત બાબત તરીકે લાગુ પડતા નથી, અને આગળ નીચે મુજબ પણ ઠરાવ્યું હતું: "ગુણદોષના આધાર પર એટલું કહેવાની જરૂર નથી કે અરજદાર માત્ર ત્યારે જ સફળ થશે જ્યારે તે પોતાનું હક્ક, એટલે કે પટ્ટક્કલ તરવાડને કંદંગાલમ શાખીની સંપત્તિઓમાં ઉત્તરાધિકાર મેળવવાનો હક છે તે હકીકત, સ્થાપિત કરશે. માત્ર એટલું સ્થાપિત કરવું પૂરતું નથી કે પટ્ટક્કલ તરવાડ પંડંબેલી તરવાડની અનુશાખા હતી. તેથી વધુ કંઈક સાબિત કરવું જરૂરી છે. અરજદાર અનુશાખા તરવાડનો સભ્ય જણાતો હોય તો પણ તે માત્ર એ કારણે અરજદારને નિર્ણય મેળવવા સક્ષમ બનાવવા માટે સ્વયં પૂરતું નહીં ગણાય. તેને અન્ય શાખાઓ સાથે સમાન સગાપણું દર્શાવવું પડશે, જો વધુ નજીકનું ન હોય તો (પમું પાનું શરૂ થાય છે) આ એવી બાબતો છે જેઓ પર મુદ્દો જ્યારે તેની સમક્ષ પાછો જશે ત્યારે અદાલત નિશ્ચિતપણે વિચાર કરશે."

૮. . આ ચુકાદામાં અગાઉ અહીં ઉઠાવવામાં આવેલા ત્રણ પ્રશ્નોના ઉત્તર પણ વાસ્તવમાં આપી દે તેવા, નિર્ણય માટે વિદ્વાન આધીન ન્યાયાધીશ સમક્ષ બે નિશ્ચિત મુદ્દાઓ ઉઠાવવામાં આવ્યા હતા. તે મુદ્દાઓ આ પ્રમાણે હતાં: (એ) શું પટ્ટક્કલ પાંડંબેલીની અવિભાજિત ઉપશાખા છે; (બી) શું પટ્ટક્કલ, કંદંગાલમના રિવર્ઝનરી વારસદારો એવા કુડુક્કિયમ અને થૂપિકલની સરખામણીએ પ્રાધાન્યથી, કંદંગાલમની મિલકતોમાં ઉત્તરાધિકાર મેળવવા હકદાર છે—

૯. રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ ચુકાદામાં પક્ષકારોના હકદારીના પ્રશ્ન અંગે તેમજ પ્રચલિત રીતરિવાજ અને પ્રક્રિયા અંગે વિસ્તૃત વિશ્લેષણ સમાવાયેલ છે. તે માટે અમે અમારી પ્રશંસા નોંધીએ છીએ. તેથી, જે વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશને આ મામલાના મૂળ રેકૉર્ડ્સનું અવલોકન કરવાની તક મળી હતી, તેમના અવલોકનો નોંધવા યોગ્ય થશે. વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે આ મુજબ નોંધ્યું હતું: "મુખ્ય વિવાદ 'અવર સંતાનકારાથી' અને 'વેલ્લિયેઝા હક્ક હેઠળ આપવામાં આવેલ' આ શબ્દપ્રયોગો અંગે છે. વાદી મુજબ, 'સંતાનકારાથી' શબ્દનો અર્થ તરવાડની સ્ત્રી સભ્ય એવો થાય છે, અને તેથી સૈનુદ્દીને આંક પી-૩ માં જે જણાવ્યું છે તેનો અર્થ એવો થાય છે કે 'બીયાશાબી અમારી તરવાડની સભ્ય છે' અને 'મિલ્કતો તેને તરવાડમાં તેના હક્કને કારણે આપવામાં આવી હતી'. પ્રતિવાદી પક્ષ મુજબ, 'સંતાનકારાથી' શબ્દનો અર્થ પત્ની એવો થાય છે, અને સૈનુદ્દીને એવું જણાવ્યું છે કે મિલ્કતો તેની પત્ની બીયાશાબીને તરવાડની મિલ્કત તરીકે ભોગવવા માટે આપવામાં આવી હતી. 'સંતાનકારાથી' શબ્દ બીજે ક્યાંય મળતો નથી અને પક્ષકારોએ એવો કોઈ બીજો દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો નથી જેમાં આ શબ્દનો ઉપયોગ થયો હોય, જેથી તેનો અર્થ સમજાય; જોકે ડી.ડબલ્યુ.-૧ એ એવું જણાવ્યું છે કે તેણે અન્ય ઘણા દસ્તાવેજોમાં 'સંતાનકારાથી' શબ્દ પત્ની અર્થમાં વપરાયો જોયો છે. સ્પષ્ટ છે કે આ શબ્દનો ઉદ્ભવ સામાન્ય મલયાલમ શબ્દમાંથી થયો છે અને 'સંતાનકારાથી'નો અર્થ 'સંતાન આપનાર' એવો થાય છે. બીયાશાબીનું વર્ણન પંડમ્બેલી તરવાડ માટે સંતાન આપનાર તરીકે થયું હતું કે સૈનુદ્દીન માટે, એ જ વિવાદનો મુદ્દો છે." બીયાશાબીનો ઉલ્લેખ પંડમ્બેલી તરવાડ માટે સંતાન આપનાર

તરીકે થયો હોય, તે માત્રથી આવશ્યકપણે એવો અર્થ નીકળતો નથી કે જ્યારે તે અંદ્રોથથી અમિની આવી ત્યારે અમિનીમાં અસ્તિત્વમાં રહેલી તે તરવાડની સભ્ય તરીકે તેને માનવામાં આવી હતી અને તરવાડની મિલકતોમાં હિસ્સેદાર ગણવામાં આવી હતી. જો તેને તરવાડની સભ્ય માનવામાં આવી હોત, તો તેને તરવાડની સભ્ય તરીકે, અથવા તરવાડની કોઈ અનુશાખાની સભ્ય તરીકે, અથવા પંડમ્બેલી તરવાડ સાથે તેના જે કોઈ સંબંધસ્થિતિ હોય તે રીતે વર્ણવવામાં કોઈ મુશ્કેલી ન હતી. 'સંતાનકારાથી' જેવો આ અસ્પષ્ટ શબ્દપ્રયોગ ફક્ત એટલા અર્થમાં જ વપરાયો હશે કે તે તરવાડ માટે સંપૂર્ણ અજાણી વ્યક્તિ ન હતી, પરંતુ તેના રક્તમાં પંડમ્બેલી વંશનો અંશ હતો, જોકે સંબંધ દૂરનો હતો. બીયાશાબીના કયા પૂર્વજે અમિનીથી અંદ્રોથ પ્રસ્થાન કર્યું હતું અને કેટલી પેઢીઓ પહેલાં કર્યું હતું, તે અંગે કોઈ પુરાવો નથી. પી.ડબલ્યુ.-૧ એ સોગંદપૂર્વક જણાવ્યું છે કે તેને એવી માહિતી છે કે બીયાશાબીની માતા અંદ્રોથ ગઈ હતી, પરંતુ તે સ્પષ્ટપણે અસત્ય હોવું જોઈએ. પંડમ્બેલી લોકો અનેક પેઢીઓ પહેલાં અંદ્રોથ ગયા હશે, કારણ કે એલિસે એવું કહ્યું છે કે પંડમ્બેલી લોકોએ અંદ્રોથ ખાતે પટ્ટક્કલ નામનું એક કુટુંબ સ્થાપ્યું હતું અને પંડમ્બેલી લોકો આ સંબંધિત કુટુંબ સાથે પરસ્પર વૈવાહિક સંબંધો કરતાં હતા. પરિસ્થિતિઓ હેઠળ એવો અનુમાન કરવું જ ચુકિતપૂર્ણ છે કે બીયાશાબીનો પંડમ્બેલી સાથેનો સંબંધ માત્ર બહુ જ દૂરનો હોઈ શકે અને તેને મિલકતમાં હિતની સમાનતા ધરાવતી સભ્ય તરીકે માનવામાં આવી ન હતી. તે સમયે અંદ્રોથમાં તેનું પોતાનું કુટુંબીય ઘર અને તરવાડની મિલકતો હતી."

૧૦. આ રીતે, બીયાશાબીના હાથમાં રહેલી મિલકત અંગે જો કોઈ હક અનુસરણ દ્વારા નીકળતો હોય, તો તે મિલકતો બીયાશાબીને કઈ પરિસ્થિતિઓમાં આપવામાં આવી હતી તેના સંદર્ભે તેનું નિર્ધારણ કરવું પડશે. એન્ડ્રોથ ટાપુ બીયાશાબીનું નિવાસસ્થાન હતું અને તે અમિનીમાં અત્યંત વિશેષ પરિસ્થિતિઓમાં જ આવી હતી, એટલે કે એન્ડ્રોથમાં પૂર આવ્યું હતું; બીયાશાબી પોતાના હકનો દાવો સ્થાપિત કરવા અમિનીમાં આવી હતી એવું નહોતું, પરંતુ પ્રાણરક્ષા માટે આવી હતી અને તેને માત્ર તેના નગ્ન નિર્વાહ માટે મિલકતો સોંપવામાં આવી હતી. આ મિલકતોનું ભોગવટું વેલિયાશા મિલકતો તરીકે થવાનું હતું જેથી તેના જૂથ દ્વારા તેનો લાભ લઈ શકાય, અને પંડમ્બેલી તરવાડની મિલકતોમાં તેના હકોના બદલે એમ આપવામાં આવી નહોતી. પટ્ટક્કલ લોકો સાથે પંડમ્બેલી તથા તે તરવાડની મિલકતોનો કોઈ સંબંધ છે એવું ક્યારેય માનવામાં આવ્યું નહોતું. ૧૮૮૩માં સિનુદ્દીન બીયાશાબી અને તેના બાળકોના હિતોની રક્ષા કરવા માટે મોનેગર પાસે ગયો હતો. ૧૮૮૨માં સૈનુદ્દીન અને કડુક્કિયમ કુન્હી પાક્કી વચ્ચે પંડમ્બેલીની કુડિયાન મિલકતોની આવક અંગે વિવાદ હતો, જે મોનેગરના આંક ડી-૨ના નિર્ણયથી પ્રમાણિત થાય છે. આંક ડી-૨માં પંડમ્બેલીની અનેક શાખાઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ વાદી જે પટ્ટક્કલને અવિભાજિત શાખા ગણાવે છે તેનો કોઈ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. મોનેગરના આંક ડી-૪ના નિર્ણય પરથી જણાય છે કે ૧૯૦૫માં પંડમ્બેલીના અબ્દુલ કાદેર મુસાલિયારે પંડમ્બેલીની કેટલીક તરવાડ મિલકતોને પોતાની વેલાઝ્યા મિલકતોમાં રૂપાંતરિત કરવાની પરવાનગી માટે અરજી કરી હતી. કંદંગ્લામ કુન્હી પાક્કી અને કડુક્કિયમ-અમ્મુદ્દીએ

તેનો વિરોધ કર્યો હતો અને પટ્ટક્કલ લોકોની સંમતિ કોઈએ માંગી નહોતી. જો પટ્ટક્કલ પંડબેલીની સહશાખા હોત, તો તરવાડની મિલકતોને જુદી મિલકતોમાં રૂપાંતરિત કરતાં પહેલાં સૌપ્રથમ તેમની સલાહ લેવાઈ હોત. વાસ્તવમાં પંડબેલીના લોકોએ પટ્ટક્કલને તે તરવાડની શાખા તરીકે ક્યારેય માન્યતા આપી નહોતી અને પટ્ટક્કલના લોકોએ પણ ક્યારેય એવો દાવો કર્યો નહોતો, અને તો ખાસ કરીને એન્ડ્રોથમાં પૂરથી થયેલા નુકસાન પછી જ્યારે બીયાશાબી એન્ડ્રોથમાંથી આવી ત્યારે પંડબેલી કર્ણવને પટ્ટક્કલ બીયાશાબીને આપેલી મિલકતોમાં પોતાનો હિત છે એવો તો દાવો કર્યો જ નહોતો. આ બાબત સાબિત થતી નથી કે આ મિલકતો બીયાશાબીના પંડબેલી તરવાડની મિલકતોમાંના કોઈ હકોની સ્વીકારરૂપ આપવામાં આવી હતી.

૧૧. સહપ્રસંગે, કેરળ વડી અદાલતમાં અપીલના નિકાલ સમયે (એ.એસ. નં. ૪૦૭/૬૮, જેના આધારે મુદ્દો સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશની અદાલતમાં પરત મોકલવામાં આવ્યો હતો), વડી અદાલતની અપીલીય ખંડપીઠે ચુકાદાના પરિચ્છેદ ૮ માં નોંધ્યું હતું કે અરજદારને સફળતા ત્યારે જ મળશે જ્યારે અરજદાર પોતાનું હકશીર્ષક, એટલે કે પટ્ટક્કલ તરવાડને કંદંગાલમ શાખીની મિલકતોમાં અનુગામી થવાનો હક છે તે હકીકત, સ્થાપિત કરશે. વડી અદાલતે નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે અરજદાર માત્ર એટલું સ્થાપિત કરે કે પટ્ટક્કલ તરવાડ પંડબેલી તરવાડની સહશાખા હતી, તો તે પૂરતું નથી. તેનાથી વધુ કંઈક સાબિત કરવાનું રહે છે અને અરજદાર કોઈ સહતરવાડનો સભ્ય જણાતો હોય તો પણ, તે માત્ર તે કારણે જ અરજદારને નિર્ણય

અપાવવા માટે પૂરતું નથી. અરજદારે અન્ય શાખાઓ સાથે સમકક્ષ સગાપણું, જો વધુ નજીકનું ન હોય તો, દર્શાવવું જ પડશે. અમે પણ વડી અદાલતના આ નિરીક્ષણો સાથે અમારી સહમતિ નોંધવી યોગ્ય માનીએ છીએ, કારણ કે પંડંબેલી તરવાડ પટ્ટકલ તરવાડની સહશાખા હતી એટલી માત્ર હકીકત અરજદારના પક્ષમાં ચુકાદો આપવાની દૃષ્ટિએ પૂરતી ગણાઈ શકે નહીં.

૧૨. એ એક સ્વીકાર્ય હકીકત છે કે પંડંબેલી તરવાડ વર્ષ ૧૯૦૬ માં લુપ્ત થઈ ગયો હતો, જ્યારે અંતિમ જીવિત સભ્ય અબ્દુલ કાદિર ખાઝીનું અવસાન થયું હતું. પુરાવામાં આવ્યું છે કે આવા લુપ્ત થવા પર તરવાડની મિલકતો તેમાંથી અલગ થયેલી ત્રણ શાખાઓના સભ્યો વચ્ચે વહેંચાઈ ગઈ હતી અને આ ત્રણ શાખાઓની વિગતો, જેનો ઉદ્દેશ તાત્કાલિક નીચે કરવામાં આવશે, તે મિલકતના અવિભાજિત કબજા અને ભોગવટામાં હતી, અને વાદીઓએ બીઅશાબી મારફતે સહિસ્સેદાર તરીકે ન તો કોઈ વાંધો ઉઠાવ્યો હતો અને ન તો કોઈ દાવો રજૂ કર્યો હતો. વર્ષ ૧૯૩૬ માં કેટલાક દાવા કરવામાં આવ્યા હતા, તે સાચું છે, પરંતુ અંતે તે સફળ થયા નહોતાં. વાસ્તવમાં, સમગ્ર તરવાડના સહભાગી તરીકે કોઈ હક નહોતો; હક, જો કોઈ હોય, તો વર્ષ ૧૯૦૬ માં જ લુપ્ત થઈ ગયો હતો અને જ્યારે લુપ્ત થયેલા તરવાડમાંથી અલગ થયેલી ત્રણ શાખાઓ વચ્ચે મિલકતો વહેંચાઈ ગઈ ત્યારે કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો, તેથી હકદારીનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી. એક શાખા, અને ફરીથી એવું માન્ય રાખીએ કે તે તરવાડનો જ ભાગ હતી, તે પોતે જ સામાન્ય તરવાડમાંથી પોતાને અલગ રાખે અને ત્યારબાદ વારસાગત હક માગે, તે

સંપૂર્ણપણે અયોગ્ય છે. પ્રતિઉત્તર અધિકારનો હિત ત્યારે જ વિચારણીય બની શકે જ્યારે એવો પ્રતિઉત્તર અધિકારી વારસાક્રમની શ્રેણીમાં આવે અને હકચ્યુત પ્રતિઉત્તર અધિકારી ન હોય; અથવા સંક્ષેપમાં કહીએ તો હકચ્યુત સહિસ્સેદાર કાર્યવાહી કરી શકે નહીં અને તેને હિતધારક પ્રતિઉત્તર અધિકારી કહી શકાય નહીં. મિલ્કત પરની હકદારીનો સ્ત્રોત કોઈ સામાન્ય પૂર્વજોમાંથી આવવો જોઈએ; પરંતુ વાદીઓ દ્વારા બીઅશાબી મારફતે કરાયેલ દાવો આવા કોઈ સામાન્ય પૂર્વજ સુધી અનુસરવામાં આવ્યો નથી અને તે બાબતે નોંધ પર કોઈ પુરાવો ઉપલબ્ધ નથી; એટલું જ નહીં, નોંધ પર એવો પણ કોઈ પુરાવો નથી કે અન્દ્રોતના પટ્ટક્કલને પંદંબેલી સાથે, અથવા તેની વિપરીત રીતે, મિલ્કતોમાં કોઈ સામૂહિક હિત હતું. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, બીઅશાબી અમીની ટાપુઓમાં તંગ અને આપત્તિસભર પરિસ્થિતિમાં આવી હતી અને સામાન્ય મિલ્કતી હિત ધરાવતા પૂર્વજો સાથેનો કોઈ સંબંધ નોંધ પર ઉપલબ્ધ ન હોય ત્યાં સુધી, બીઅશાબીને કોઈ હકદારી આપવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી.

૧૩. તેમ છતાં, એ માન્ય રાખીએ કે પટ્ટક્કલ તરવાડ કુટુંબ પાંડામ્બેલી તરવાડની એક શાખા છે, તો પણ સ્વીકાર્ય રીતે પટ્ટક્કલ તરવાડ અન્દ્રોતનું છે, અમીનીનું નથી. જો કોઈપણ સમયબિંદુએ પટ્ટક્કલ પાંડામ્બેલીનો ભાગ રહ્યું હોય, તો એવી સ્થિતિમાં ત્યારબાદ અમીનીમાંથી અન્દ્રોતમાં થયેલ સ્થાનાંતર પછી, તેઓએ એ જ સંબંધ જાળવી રાખ્યો હોવાનું કોઈ વિશિષ્ટ પુરાવું ન હોય, તો અમીની ખાતે પટ્ટક્કલ અને પાંડામ્બેલી વચ્ચે સંબંધની સતતતા અંગેનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી અને ઊભો થઈ પણ શકતો નથી. નોંધપાત્ર વાત એ છે કે

પટ્ટક્કલ અને પાંડામ્બેલી વચ્ચેનું અંતર પણ એટલું વિશાળ છે કે તેમને કોઈ સામાન્યતા આક્ષેપિત કરી શકાય તેમ નથી. એલિસે પોતાના વર્ણનના પ્રારંભે (ઉપરોક્ત) જણાવ્યું છે કે પાંડામ્બેલી લોકો એ અન્દ્રોત ખાતે પટ્ટક્કલ નામનું એક કુટુંબ સ્થાપ્યું હતું અને પટ્ટક્કલ તથા પાંડામ્બેલી લોકો વચ્ચે આંતરવિવાહો અનુમત્ય છે. તેમ છતાં, એલિસે આગળ એમ પણ જણાવ્યું છે કે એક જ તરવાડો વચ્ચે આંતરવિવાહો અનુમત્ય નથી, અને કારણ કે કોઈ લગ્ન થયેલ નથી તથા બીશાશાબીના સામાન્ય પૂર્વજનો પત્તો લાગ્યો નથી, તેથી સામાન્ય પૂર્વજ હોવાનો પ્રશ્ન તેમજ તેના આધારેથી અનુસંગી દાવો ઊભો થતો નથી.

૧૪. અપીલના સમર્થનમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે "અત્તલડક્કર્ણ" જે "લુમ્પિ થવા પર ઉત્તરાધિકાર" માટેનો મલયાલમ સમકક્ષ શબ્દ છે, તે માત્ર "દૂરના સંબંધના બળે" ઉત્તરાધિકારનો એક નિયમ જ છે. લુમ્પ થયેલ એકમની સંપત્તિમાં હિતની સમુદાયિતા કતઈ આવશ્યક કે અગર સંબંધિત નથી. જો અનુગામી વારસદારને લુમ્પ થયેલ શાખાની સંપત્તિમાં અસ્તિત્વમાન હક હોત, તો તે પાછળની શાખા કદી લુમ્પ થઈ જ ન શકત, પરંતુ બચી રહેલાઓને સભ્ય તરીકે ધરાવતી એ જ શાખા તરીકે ચાલુ રહેત, કારણ કે "શાખા" નામમાં સંપત્તિમાં હિત ધરાવતા તમામ વ્યક્તિઓનો સમાવેશ થાય છે.

૧૫. પ્રતિવાદીઓ દ્વારા તપાસવામાં આવેલ એકમાત્ર સાક્ષી એવા ડી.ડબ્લ્યુ. ૧ થૂપીકલ કોયાના પુરાવાનો ઉલ્લેખ કરતાં, જેમાં તેઓ કહે છે કે

પંદામ્બેલી મિલકતો સંબંધે કડુકિયામ થૂપીયકલ અને કંદંગાલમના સભ્યો મૃત્યુવારસો હતા, તેના આધારે એવો દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે જ્યારે પંદામ્બેલીમાં રહેતા તમામ સભ્યોનું અવસાન થયું, ત્યારે તે સમયે અસ્તિત્વમાં રહેલી ૩ શાખાઓએ માત્ર "મૃત્યુવારસો" તરીકે તેમની ક્ષમતામાં જ મિલકતો વહેંચી લીધી હતી અથવા પંદામ્બેલીમાં રહેતા સભ્યોના અવસાન બાદ "ઉત્તરાધિકારી" તરીકે મિલકત વારસામાં પ્રાપ્ત કરી હતી. તે તરવાડ મિલકત ઉપર કોઈ પૂર્વઅસ્તિત્વ ધરાવતા હકના બળે નહોતું, પરંતુ માત્ર ઉત્તરાધિકારથી હતું. તરવાડના સભ્યો તરીકેનો તેમનો પૂર્વઅસ્તિત્વ ધરાવતો હક તેમણે શરૂઆતમાં પોતાનો ભાગ લઈને અલગ પડ્યા ત્યારે સમાપ્ત થઈ ગયો હતો. પટ્ટકલ શાખાએ પોતાનો વાજબી હિસ્સો માગ્યો નહોતો, તે હકીકતના કારણે મર્યાદા કાયદા મુજબ તેઓ પંદામ્બેલીની લુપ્ત એકમની સંપત્તિમાંથી હિસ્સો માગવા અયોગ્ય બન્યા હતા. પરંતુ અન્ય એકમો સાથેનો તેમનો સંબંધ કોઈપણ કાનૂની સિદ્ધાંતથી સમાપ્ત થતો નથી. રૂઢિપ્રચલિત કાયદાનો એવો કોઈ સિદ્ધાંત ન તો રજૂ કરવામાં આવ્યો છે અને ન તો સાબિત કરવામાં આવ્યો છે. વધુમાં એવો દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે તરવાડનું સભ્યપદ જન્મથી પ્રાપ્ત થતો હક છે અથવા જ્યાં મંજૂરીપાત્ર હોય ત્યાં દત્તક દ્વારા પ્રાપ્ત થતો હક છે. લાંબા સમય સુધી હકનો દાવો ન કરવામાં આવે તો સભ્યપદ અથવા સગપણ ખોવાતું નથી. રૂઢિપ્રચલિત કાયદાના નિયમનું અધ્યયન કે લાગુપણું ન તો સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે કર્યું છે અને ન તો વડી અદાલતે કર્યું છે, અને હકીકતમાં તો ક્લીપોમાં મર્યાદા કાયદાની લાગુ પડતાની કોઈ વાત જ ઉદ્ભવી શકતી નથી. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે અપીલના સમર્થનમાં વધુમાં દલીલ કરી કે જે શાખા લુપ્ત

શાખાના ઉત્તરાધિકારમાં આવવાનો દાવો કરે છે અને લુપ્ત શાખા વચ્ચે 'હિતની સમુદાયતા'નું અસ્તિત્વ હોવું, લુપ્ત શાખાના ઉત્તરાધિકારમાં આવવા માટે આવશ્યક લાયકાત નથી. આવી કોઈ આવશ્યકતા ન તો રજૂ કરવામાં આવી છે અને ન તો તેને રૂઢિપ્રચલિત કાયદાનો ભાગ હોવાનું સાબિત કરવામાં આવ્યું છે. પક્ષકારો ઉપર રૂઢિપ્રચલિત કાયદો શાસન કરે છે. નોંધ પર રહેલા મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા પણ એવો સંકેત આપતા નથી કે વારસદાર તરીકે ઉત્તરાધિકારમાં આવવા માટે આવી આવશ્યકતા જરૂરી છે. કરવાનું એટલું જ છે કે રૂઢિપ્રચલિત કાયદો લાગુ કરવો, અને જો તે વિવાદિત હોય તો જે રીતે રૂઢિ સ્થાપિત કરવી હોય તે જ રીતે તેને સાબિત કરવો પડશે. જીવિત રહેલી શાખાને લુપ્ત શાખાના ઉત્તરાધિકારમાં આવવાથી વંચિત કરતી કોઈ રૂઢિ ન તો રજૂ કરવામાં આવી છે અને ન તો સ્થાપિત કરવામાં આવી છે. આ કેસના પૂર્વનિર્ણયો અથવા પુરાવા, આ અદાલત સમક્ષ પ્રથમ વખત આવી દલીલ ઊભી કરવા માટે યોગ્યતા આપતા નથી. હકીકતમાં, ડી.ડબ્લ્યુ. ૧ ના પુરાવામાં પણ જીવિત રહેલી શાખાને ઉત્તરાધિકારમાં આવવાનો હક સ્વીકારવામાં આવ્યો છે. આ કેસમાં થયેલ સ્વીકારો છતાં આવી દલીલ ઊભી કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવે, તો તેની સુનાવણી કરવી પડશે અને પુરાવા લેવાં પડશે. લખિત જવાબમાં સુધારો કરવા માટે કોઈ અરજી કરવામાં આવી નથી. એ.એસ. ૪૦૭ ઓફ ૧૯૬૮ માં કરાયેલા રિમાન્ડ આદેશમાં પણ આવી દલીલનો સમાવેશ થતો નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી પક્ષના વકીલે એવું પણ દલીલ કર્યું નહોતું કે પટ્ટક્કલ પંદામ્બેલી તરવાડની શાખા નથી. દાવો કરનારાઓ બીયાચિશાના વંશજો છે, જેઓનો ઉલ્લેખ આંક પી૩ થી પી૫ તથા અન્ય દસ્તાવેજોમાં કરવામાં

આવ્યો છે. તેથી વાદી-અપીલકર્તાઓ ઉત્તરાધિકારમાં આવવા હકદાર છે.

૧૬. . વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પાંડબેલી તરવાડની કેટલીક પૌત્રિક મિલકત બીચાચિશા અને તેમના સંતાનોના ભરણપોષણ માટે કોઈપણ વ્યક્તિના વાંધા વિના આપવામાં આવી હતી, અને એટલું જ એ સ્થાપિત કરવા માટે પૂરતું છે કે તેમની શાખા પાંડબેલી તરવાડની એક શાખા હતી. તરવાડનું સભ્યપદ જન્મસિદ્ધ હકનો વિષય છે અને સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે જણાવ્યું તેમ સમયગાળાના વીતવાથી આવી શાખા ક્યારેય તરવાડની શાખા રહેતી બંધ થઈ શકે નહીં. શાખા તરીકે તેમનો દરજ્જો યથાવત્ રહે છે અને પ્રતિવાદીઓએ પણ જણાવ્યું હોય તેવા રૂઢિપ્રચલિત કાનૂનના નિયમ અનુસાર, અન્ય લુપ્ત થયેલી શાખામાં અનુગમન માટે એટલું જ પ્રાસંગિક છે. ૧૯૬૮ ના એ.એસ. ક્રમાંક ૪૦૭ માં થયેલો પરત મોકલવાનો આદેશ પણ આ આધાર પર આગળ વધે છે કે પટ્ટાકલના લોકો પાંડબેલીની એક શાખામાંથી હતા.

૧૭. પ્રતિવાદીઓ, જે અહીં પ્રત્યુત્તરદાતાઓ છે, તેમણે પુનર્વિવાહના મુદ્દા પર આધાર રાખીને દલીલ કરી હતી કે નીચલી અદાલતે એવો નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો કે પંડબેલી અને પટ્ટકલ કુટુંબો વચ્ચે આંતરવિવાહ શક્ય હતો અને તે આ બાબત ધારણ કરવા માટેનો આધાર હતો કે પટ્ટકલ, પંડબેલી કુટુંબની શાખા બનતું નથી. આ નિષ્કર્ષને અપીલમાં પડકારવામાં આવ્યો નહોતો. વડી અદાલતમાં અપીલના મેમોરેન્ડમમાં લેવામાં આવેલ એકમાત્ર આધાર એવો હતો કે નીચલી અદાલત આ

માન્યતા રાખવામાં ભૂલમાં પડી હતી કે મારમક્કાથાયમ કુટુંબમાં કુટુંબના સભ્યો વચ્ચે આંતરવિવાહ થઈ શકતો નથી — એવો આધાર, જેને ક્યારેય સ્થાપિત કરવાનો પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો નહોતો અને જે મારમક્કાથાયમ કાનૂનની સંકલ્પનાને વિરુદ્ધ છે. જ્યારે સ્થિતિ આવી હોય, અને પટ્ટક્કલ અને પંડબેલી કુટુંબો વચ્ચે આંતરવિવાહ શક્ય હતો, ત્યારે નિશ્ચિતપણે સ્થાપિત થાય છે કે આ બંને કુટુંબો એકબીજા સાથે કોઈ સામાન્ય બંધન વિના અલગ છે. માનીએ કે પટ્ટક્કલ, કોઈ પ્રાચીન સમયમાં, પંડબેલીની શાખા હતી, તો પણ કોઈ પુરાવાના અભાવે અથવા કોઈપણ સમયે હિતના સમુદાયનો કોઈ દાખલો સ્થાપિત ન થયો હોય ત્યારે, જો અગાઉ કોઈ બંધન અસ્તિત્વમાં હતું તો તે યથાવત્ રહ્યું નથી એવું અનુમાન કરવું પડે.

૧૮. . . પ્રતિવાદીઓ તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ અધીવક્તાએ આ દલીલ પણ રજૂ કરી કે હકીકતમાં પટ્ટક્કલ જૂથે પંડબેલીની મિલકતો પર કોઈ હકનો દાવો કર્યો નહોતો અને તે જ રીતે પંડબેલીએ પણ તેમનાં પરસ્પર મિલકતો અંગે કોઈ દાવો કર્યો નહોતો; તેમજ એવો કોઈ હક તેમને નથી તે વાત પી.ડબ્લ્યુ.૧ એ પોતાના સાક્ષ્યમાં સ્વીકારી છે, જેમાં તેણે આમ જણાવ્યું છે: "મારી જાણ મુજબ એન્ડ્રોથના પટ્ટક્કલ લોકો પંડબેલી અથવા અન્ય શાખાઓની મિલકતો અંગે કોઈ હકનો દાવો આગળ મૂક્યો નથી. પંડબેલી તરફથી બીચાયિશા અને તેના સંતાનોને અપાયેલી મિલકતમાં એન્ડ્રોથના લોકોને કોઈ હક નથી અને તેમણે તેના માટે કોઈ દાવો કર્યો નથી. એન્ડ્રોથના લોકો પણ પંડબેલીની એક શાખા છે. તેમનો હિતનો સમુદાય છે કે નહીં

તે હું કહી શકતો નથી ("ફોર્મર રિલેશન" નો અનુવાદ ખોટો છે. યોગ્ય અનુવાદ ઉપર દર્શાવવામાં આવ્યો છે.)"

૧૯. એવું દલીલ કરવામાં આવ્યું છે કે પટ્ટક્કલ દ્વારા કોઈ દાવો કરવામાં આવ્યો ન હતો, તેનું સ્પષ્ટ કારણ એ હતું કે તેઓ પંડબેલી તરવાડના એવા સભ્યો નહોતા કે જેઓને તેની મિલકતોમાં અથવા તેની કોઈ શાખામાં હિસ્સો માંગવાનો હક હોય. અગાઉથી જ જણાવ્યા મુજબ, આ બે કુટુંબો વચ્ચે પરસ્પર લગ્નની અનુમતિ હોવી એ વાતનો પ્રબળ સંકેત છે કે તેમના વચ્ચે સર્વથા કોઈ સામાન્ય બંધન નહોતું.

૨૦. આંક પી૩ થી પી૫ અને "સનથંકરાથી" શબ્દના ઉપયોગ પર વાદીની બાબતના સમર્થનમાં ભાર મૂકવામાં આવે છે. "સનથંકરાથી" નો અર્થ સંતાનની જનની, એટલે કે પત્ની, એવો થાય છે. આ શબ્દની ઉત્પત્તિ અથવા તેના અર્થ અંગે વધુ ઊંડાણમાં જવાની જરૂર નથી, કારણ કે આંક પી૩ થી પી૫ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે બીઈઆયિશાને મિલકતો દાનરૂપે આપવામાં આવી હતી અને તેણી આન્ડ્રોથથી આપત્તિગ્રસ્ત હાલતમાં આવી ત્યારે કોઈ હક્કના આધારે આપવામાં આવી નહોતી. મિલકત આપતો દસ્તાવેજ રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી. આંક પી૩ માં માત્ર સૈનુદ્ધીનનું સાંભળેલી વાત પર આધારિત નિવેદન જ છે. આંક પી૩ તો મેનેજર સમક્ષ સૈનુદ્ધીન દ્વારા દાખલ કરાયેલ માત્ર એક આક્ષેપ છે. આંક પી૩, અરજીતે નિર્ધારણ માટેનો મુદ્દો બેચિશાબી તરવાડની સભ્ય હતી કે નહોતી તે ન હતો. પ્રશ્ન એ

હતો કે મિલ્કતની એક વસ્તુ પોતાની પાસે રાખનાર હુસૈન કુટ્ટી એમ કરી શકે કે નહીં. એ સંદર્ભમાં જ સૈનુદ્દીનને કેટલીક બાબતો અંગે શપથપૂર્વક નિવેદન કરવા કહેવામાં આવ્યું હતું. તે કાર્યવાહીમાં બેચિશાબીને અપાયેલ મિલ્કતોની પ્રકૃતિ વગેરે વિષે કોઈ નિર્ધારણ કરવામાં આવ્યું ન હતું. તેથી, આંક પી૩ થી પી૫ પરથી કંઈ નિષ્પન્ન થતું નથી.

૨૧. પંડબેલી તરવાડ લુપ્ત થઈ ગયા બાદ બત્રીસ વર્ષ પછી, પટ્ટક્કલ જૂથના એક સભ્ય દ્વારા તેની મિલ્કત અંગે પ્રથમ વખત દાવો કરવામાં આવ્યો હતો. મેનેજરની કાર્યવાહી આંક બી૧૨ દ્વારા તે દાવો નામંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો. આર.ડી.ઓ. દ્વારા આંક પી૧ મુજબ તે મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો. જોકે, કલેક્ટરે આંક પી૧ ૨૬ કર્યો હતો અને મર્યાદા કાયદાથી અવરોધિત હોવાના આધારે પટ્ટક્કલનો દાવો નામંજૂર કર્યો હતો. દાવાના ગુણદોષ અંગે તેમણે પોતાનો અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યો નહોતો. તેથી, અપીલકર્તા જે આંક પી૧ પર આધાર મૂકે છે તે કાયમ રહેતો નથી અને તેમાં નોંધાયેલ નિષ્કર્ષો પ્રતિનિર્ણિત મુદ્દો બની શકતા નથી કે પુરાવાકીય મૂલ્ય પણ ધરાવી શકતા નથી.

૨૨. સમયના પ્રવાહ અને પત્તક્કલ લોકો દ્વારા પંડબેલી તરવાડની મિલ્કતોમાં પોતાના દાવાનું અમલીકરણ ન કરવામાં આવેલ વર્તનથી પ્રતિવાદીઓના પક્ષને બળ મળે છે. જ્યારે પંડબેલી તરવાડના છેલ્લાં સભ્યએ કેટલીક મિલ્કતોને, જેમાં તેના દ્વારા હાંસલ કરેલી મિલ્કત પણ સમાવેશ પામે છે,

રૂપાંતરિત કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો ત્યારે પત્તક્કલ જૂથ તરફથી કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો નહોતો, પરંતુ કડુકિયમ, થૂપિયાકલ અને કંદંગાલમ નામની ત્રણ શાખાઓ તરફથી વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો, અને પક્ષકારો વચ્ચે પરસ્પર થયેલ કરારની શરતો મુજબ, ઉપર નોંધ્યા મુજબ પંડંબેલીની મિલ્કતો જીવિત રહેલી આ ત્રણ શાખાઓ વચ્ચે વહેંચવામાં આવી હતી. કોઈપણ તબક્કે કોઈ વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો નહોતો અને તેમાંના હિસ્સા અંગે કોઈ દાવો પણ કરવામાં આવ્યો નહોતો, અને આ હિસ્સેદારી તથા સમયલાપના પરિણામે ફરજિયાતપણે એવો નિષ્કર્ષ આવે છે કે વાદીઓનો પંડંબેલી તરવાડનો ભાગ બનવાનો અથવા તેની મિલ્કતોમાં હકદાર થવાનો અધિકાર નકારી કાઢવો પડે.

૨૩. જ્યારે વાદી પાંડંબેલી સાથેનું કોઈ નિકટનું સંબંધ દર્શાવી શક્યો નથી, ત્યારે આંક ડી-૨, એટલે મોનેગરનો એક નિર્ણય, પાંડંબેલી પરિવાર તથા તેની શાખાઓની વંશાવળી દર્શાવે છે. આ આદેશમાં દર્શાવેલી વંશાવળી ૧૮૮૬થી અગાઉના ૧૨૦ વર્ષ સુધી, એટલે કે ૧૭૬૬થી, અનુસરવામાં આવી છે. આ સંદર્ભમાં મોનેગરના જે નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, તેની નોંધ લઈ નીચે મુજબ વાંચવામાં આવે છે: – "પક્ષકારોના નિવેદનો પર વિચારણા કર્યા બાદ અને મુક્તસર્સની તપાસ કર્યા પછી એવું જણાય છે કે અરજદારનું તરવાડ પાંડંબેલી ઘર છે, જ્યાં પ્રતિવાદી રહે છે. (મરિયા)– મર્દિયા, જે પાંડંબેલીની એક સ્ત્રી હતી, તેને અંદાજે ૧૨૦ વર્ષ પહેલાં ત્રણ દીકરીઓ હતી. તેમમાંથી "અદાબી"ને થૂપ્પિયક્કલ ઘરમાં રહેવા મૂકવામાં આવી હતી. મર્દિયા પાંડંબેલીમાં જ રહી હતી. પૂર્વ

થૂપિયક્કલમાંથી પ્રાપ્ત સંપત્તિ, જ્યારે તેને થૂપિયક્કલમાં રહેવા મૂકવામાં આવી, ત્યારે તેના ભરણપોષણ માટે તેને આપવામાં આવી હતી. આ રીતે તે ઘરમાં (થૂપિયક્કલ) રહેતા લોકો ત્યાં ઉપલબ્ધ મિલ્કતોનું સંભાળ રાખતા હતા અને આ સંપત્તિઓના આધારે પોતાનો ગુજરાન ચલાવતા હતા. ત્યારબાદ, જ્યારે પાંડબેલીના પરિવારના બધા સભ્યો મૃત્યુ પામ્યા, ત્યારે તેમના પૌત્રો-પૌત્રીઓની દેખભાળ રાખવા માટે કોઈ સ્ત્રીઓ નહોતી. તેથી અદાબી, જે અગાઉ પાંડબેલીમાંથી થૂપિયક્કલ ગઈ હતી, તેને પાછી લાવી પાંડબેલીમાં રહેવા મૂકવામાં આવી. જ્યારે બાળકો મોટા થયા, ત્યારે થૂપિયક્કલમાંથી લાવવામાં આવેલી સ્ત્રી ઉમ્માથુમ્માને તે સમયના કર્ણવન દ્વારા પાંડબેલી તરવાડમાંથી મિલ્કતો આપવામાં આવી અને તેને કંદંગૈયામ નામનું એક ઘર આપવામાં આવ્યું. આ ઘટના અંદાજે ૭૦ થી ૮૦ વર્ષ પહેલાની છે. તે સ્ત્રી તે ઘરમાં સતત રહેતી રહી. ઉપરોક્ત ઉમ્માથુમ્મા અરજદારની સગી મોટી બહેન છે. આ પ્રમાણે કંદંગૈયામને અંદાજે ૭૦ વર્ષ પહેલાં સંપત્તિઓ આપવામાં આવી હતી. વર્તમાન મુકhtiyar, પ્રતિવાદીએ પાંડબેલીમાંથી અરજદારને થોડી વધુ મિલ્કત આપી હતી."

.

૨૪. ૧૨૦ વર્ષ સુધીનો અનુસંધાન દર્શાવે છે કે કંદંગૈયામ, થૂપિયક્કલની ઉપશાખા છે, જે તેની એક સભ્યા ઉન્મથુમ્મા દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી. પટ્ટક્કલને ક્યારેય પંડબેલી કુટુંબની એવી શાખા તરીકે ગણવામાં આવ્યો નહોતો કે જેને તેની મિલ્કતમાં અથવા તેની કોઈ એક શાખામાં કોઈ હક્ક અથવા સામુદાયિક હિત હોય. આ જ આધાર પર પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલે અત્યંત જોરશોરથી દલીલ

કરી કે આવા કોઈ સંબંધનો — દૂરનો કે અન્ય કોઈ પ્રકારનો — સંપૂર્ણ રીતે કોઈ પુરાવો ન હોવાને કારણે અને પંડબેલી તથા પટ્ટક્કલ વચ્ચે કોઈ સામાન્ય પૂર્વજનો અણમોટો પણ સૂરાગ ન હોવાના તથ્યને કારણે, દાવામાં કોઈ રાહત મેળવવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી અને ઊભો થઈ પણ શકતો નથી, અને તેથી એવી દલીલ કરવામાં આવી કે સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશ તેમજ વડી અદાલત બંનેએ અરજદારની દલીલો નકારી કાઢવામાં અને પરિણામે દાવો ફગાવી દેવામાં યોગ્યતા દર્શાવી હતી. વડી અદાલતની ખંડપીઠે આંક પી-એલએલએલ, જે ૩૦મી જુલાઈ, ૧૮૮૩ની તારીખની પંડબેલી સિનુદ્દીન દ્વારા મોનેગર સમક્ષ દાખલ કરાયેલ અરજની પ્રમાણિત નકલ હતી, તેના આધાર પર નીચે મુજબ નોંધ્યું હતું: – "તે અરજમાં સૈનુદ્દીન દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે બીઅશાબી (જેનાનું તેમાં ફાઈડે મિલ્કત તરીકે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે) અનુવર્તી સ્થળે આવેલા પૂરનાં પરિણામે એન્ડ્રોથી અમીની ટાપુ પર આવી, ત્યારે અમુક મિલ્કતો તેને તેમના દ્વારા આપવામાં આવી હતી અને, અમારી દૃષ્ટિએ, નીચેની અદાલતે એવું માનવામાં સંપૂર્ણપણે યોગ્યતા દાખવી છે કે "જેના દ્વારા સંતાનોનો જન્મ થાય છે સાંદનમ કાર્તિ" એવો પ્રયોગ સૈનુદ્દીનના તરવાડની મિલ્કતોમાં સામુદાયિક હિત ધરાવતા સભ્યને દર્શાવતો માનવો શક્ય નથી. અમારી દૃષ્ટિએ, પ્રતિવાદી-પ્રત્યુત્તરદાતાઓએ જે રીતે દલીલ કરી છે તે મુજબ, આ પ્રયોગને જીવનસાથી સાથે જોડાયેલ અર્થમાં સમજવું યોગ્ય ગણાશે. તે જે હોય તે, એન્ડ્રોથની પટ્ટક્કલ શાખા બીઅશાબીની માતાના અમીનીમાંથી સ્થળાંતરથી સ્થાપિત થઈ હતી એવી અરજદારની બાબત સાચી તરીકે સ્વીકારી શકાય તેવી નથી."

૨૫. . એલિસની પુસ્તક ‘એ શોર્ટ અકાઉન્ટ ઓફ ધ લક્કાડિવ આઈલેન્ડ્સ એન્ડ મિનિકોય’ પર આધાર રાખ્યા બાદ વડી અદાલતે આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચી હતી:

“.....કે એન્ડ્રોથમાં પટ્ટક્કલ કુટુંબનું અસ્તિત્વ ૧૯૨૪ પહેલાંથી જ દીર્ઘકાળથી હતું અને પટ્ટક્કલ તરવાડનું મૂળ પંડબેલી સુધી અનુસરવામાં આવી શકતું હોવા છતાં, એન્ડ્રોથના પટ્ટક્કલ અને અમીનીના પંડબેલી એવા બે તરવાડોના સભ્યો વચ્ચે આંતરલગ્નો થયેલા હતા. જો પટ્ટક્કલ પંડબેલીની અવિભાજિત શાખા હોત, તો ટાપુઓની પ્રથાઓ અનુસાર એટલા મોટા પ્રમાણમાં આંતરલગ્નોને મંજૂરી આપવામાં આવી હોત એવું કલ્પી શકાય તેમ નથી.

પી.ડબલ્યુ.૧ એ સ્વીકાર્યું છે કે તેના કુટુંબના લોકો પટ્ટક્કલ તરીકે ઓળખાય છે, કે પટ્ટક્કલ તરવાડના સભ્યો તરીકે એન્ડ્રોથમાં તેમની મિલકતો અને ઘર છે, અને ઉક્ત તરવાડની બે તવાઝીઓ હજી પણ એન્ડ્રોથ ટાપુમાં સ્થાયી છે. તહસીલદાર સમક્ષ થયેલી તેની જરૂરમાં પી.ડબલ્યુ.૧ એ આગળ એવું પણ જણાવ્યું હતું કે બીઅશાબીની બે બહેનોના સંતાનો એન્ડ્રોથ ટાપુમાં વસવાટ કરે છે. વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશે યોગ્ય રીતે દર્શાવ્યા મુજબ, જો બીઅશાબી અમીનીના પંડબેલી તરવાડની સભ્ય હોત અને હક્કસર ભાગ મેળવવા પાત્ર હોત, તો તેની બે બહેનો પણ પંડબેલીની સભ્યો હોત અને પંડબેલી તરવાડની મિલકતોમાં સમાન હક્ક ધરાવતી હોત. જોકે, પી.ડબલ્યુ.૧ એ સાક્ષીમાં જણાવ્યું છે કે એન્ડ્રોથના પટ્ટક્કલ લોકોનો દાવાની મિલકતોમાં કોઈ હક્ક છે કે નહીં તે તે કહી શકતો નથી અને તેની સાક્ષીના પછીના તબક્કે તેણે સ્પષ્ટપણે દાવો કર્યો હતો કે એન્ડ્રોથના

પટ્ટક્કલ લોકોને બીઅશાબી તથા તેના સંતાનોને પંડંબેલી તરવાડમાંથી મળેલી મિલકતોમાં કોઈ હક્ક ન હતો. આથી આ અનુમાનને આધાર મળે છે કે બીઅશાબી અને તેના સંતાનો તથા સૈનુદ્ધીનના હિતમાં મિલકતોનું વસવાટ કોઈ પૂર્વવર્તી હક્કની માન્યતા રૂપે, જે તેમને પંડંબેલી તરવાડની અવિભાજિત શાખાના સભ્યો હોવાને કારણે પ્રાપ્ત હતો, કરવામાં આવ્યું ન હતું; પરંતુ માત્ર અનુગ્રહરૂપ દાનશીલતા અથવા ઉદારતા સ્વરૂપે કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૬. સંયોગવશાત્, સૈનુદ્ધીન અને કડુકિયાપુરા શાખાની એક કુન્હીપક્કી વચ્ચે વિવાદ સંબંધે એક દાવો હતો, જે હકીકતમાં, ઉપર નોંધાયું છે તેમ, મોનેગર દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણયથી પર્યવસાય પામ્યો હતો. મોનેગરના નિર્ણયમાં પંદામ્બેલી તરવાડની અનેક શાખાઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, તે નોંધવા જેવી અત્યંત મહત્વની બાબત છે; પરંતુ જે કોઈ કારણ હોય, તેમાં પત્તક્કલ તરવાડનો, જેને ફરીયાદી પંદામ્બેલીનો ભાગ હોવાનું દાવો કરે છે, સર્વથા કોઈ ઉલ્લેખ નથી. ઈ.સ. ૧૯૦૫માં, નોંધાયેલ પગલા રૂપે, પંદામ્બેલીના અંતિમ જીવિત સભ્ય અબ્દુલ કાદિર મુસાલિયારે, મિલકતની બે વસ્તુઓને પોતાની વ્યક્તિગત મિલકતમાં પરિવર્તિત કરવાની પરવાનગી માગતા મોનેગર સમક્ષ અરજી દાખલ કરી હતી. આ અરજીનો કંદાંગલમ થૂપિયક્કલ અને કડુક્કિયમના સભ્યોએ વિરોધ કર્યો હતો. પત્તક્કલ શાખા ત્યાં ક્યાંય હતી જ નહીં. તેમ છતાં, નોંધનીય છે કે અબ્દુલ કાદિરને તે મિલકતોને પોતાની વ્યક્તિગત મિલકતમાં પરિવર્તિત કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. નોંધપોથી દર્શાવે છે કે અબ્દુલ કાદિરના અવસાન પછી તેમની શાખા

લુપ્ત થઈ ગઈ હતી અને ત્યારબાદ મિલકતોનું વિભાજન થૂપિયક્કલ કંદાંગલમ અને કડુક્કિયમ શાખાઓ વચ્ચે કરવામાં આવ્યું હતું. અબ્દુલ કાદિર પંદામ્બેલી તરવાડના અંતિમ જીવિત સભ્ય હતા, આ તથ્ય બાબતે કોઈ વિવાદ અસ્તિત્વમાં નથી, તે નોંધવાની જરૂર નથી. ઈ.સ. ૧૯૩૬માં પણ, નોંધપોથી દર્શાવે છે તેમ, કંદાંગલમના અંતિમ જીવિત સભ્યએ કેટલીક મિલકતોને પોતાની વ્યક્તિગત મિલકત તરીકે પરિવર્તિત કરવાની પરવાનગી માટે સત્તાધિકારી સમક્ષ અરજી કરી હતી. જોકે, આ અરજીનો થૂપિયક્કલ અને કડુક્કિયમના સભ્યોએ વિરોધ કર્યો હતો અને પ્રથમવાર ઈ.સ. ૧૯૩૦માં પદ્મક્કલ તરવાડે પણ આ પરિવર્તનનો વિરોધ કર્યો હતો, જે મોનેગરે સ્પષ્ટ રીતે આ હકીકત નોંધ્યા પછી નામંજૂર કર્યો હતો કે પત્તક્કલ તરવાડને વિરોધ કરવાનો કોઈ હક નહોતો. મોનેગરનો આદેશ, પેટ્ટક્કલ તરવાડ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં, મેંગલોરના રેવન્યુ ડિવિઝનલ ઓફિસરે પોતાના તા. ૨૦.૧૧.૧૯૩૯ના કાર્યવાહી આદેશથી રદ કર્યો હોવા છતાં, અપીલીય સત્તાધિકારીનો આદેશ જિલ્લા કલેક્ટરે દ્વિતીય અપીલમાં ઉલટાવ્યો હતો, જેમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે પત્તક્કલ તરવાડનો દાવો મર્યાદાથી અવરોધિત હતો, જેમ કે આ ચુકાદામાં અગાઉ વધુ વિગતે દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

૨૭. નોંધવું યોગ્ય છે કે મિતાક્ષરા સંયુક્ત કુટુંબમાં સભ્યો પોતાનો વંશ સામાન્ય પુરુષ પૂર્વજ પાસેથી દર્શાવે છે, જ્યારે મરૂમક્કટ્ટાયમ તર્વાડ રચનાર કુટુંબના સભ્યો સામાન્ય સ્ત્રી પૂર્વજ પાસેથી ઉતરેલા હતા. અનુસંગિક રીતે, અદાલતો દ્વારા અમલમાં મુકાયેલ મરૂમક્કટ્ટાયમ કાયદો એવી પ્રથાઓ અને

ચલણોની સંહિતા છે, જેને માન્યતા પ્રાપ્ત થઈ છે અને મોટા ભાગના મુદ્દાઓ પર સુસ્થિર માનવામાં આવી શકે છે. જોકે તે મૂળભૂત રીતે રૂઢિપ્રમાણિત કાયદો છે, ઉત્તરાધિકારના પ્રશ્ન અંગે મેઈનનું 'હિન્દુ કાયદો અને પ્રચલન' (આવૃત્તિ) આ મુજબ કહે છે: "આગળ, મરૂમક્કટ્ટાયમ કાયદા દ્વારા શાસિત લોકોમાં વારસાગત પ્રણાલી વિષે એવું છે કે વારસાના પ્રશ્નો માત્ર વ્યક્તિગત મિલકત બાબતે અથવા લુપ્ત થયેલા તર્વાડ દ્વારા છોડી ગયેલી મિલકત સંદર્ભે જ ઊભા થઈ શકે. ઈ.સ. ૧૮૬૪ જેટલા વહેલા સમયમાં, તર્વાડના એક પુરુષ સભ્યની સ્વઅર્જિત મિલકતના અવલંબનનો પ્રશ્ન મદ્રાસ વડી અદાલત સમક્ષ આવ્યો હતો અને એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માલાબારના કાયદા મુજબ, તર્વાડના કોઈપણ પુરુષ સભ્યે પોતાના જીવનકાળમાં જે સંપાદનોનો નિકાલ કર્યો ન હોય તે તેની મરણોત્તર તર્વાડમાં વિલીન થઈ જાય છે અને તેની મિલકતનો ભાગ બને છે. સંપાદકને પોતાની સ્વઅર્જિત મિલકત ગીરવે મૂકવાનો અથવા વેચી નાખવાનો અધિકાર પણ માન્ય રાખવામાં આવ્યો હતો. (કલ્લાટી કુન્જુ મેનન વિ./એસ. પલાટ એરિયા મેનન (૧૮૬૪ ૨ એમ.એચ.સી.આર. ૧૬૨.)"

૨૮. સંજોગવશાત, મદ્રાસ વડી અદાલતે કટલાટી કુંજુના કેસમાં (ઉપરોક્ત) આપેલો નિર્ણય, ગોવિન્દન નાયર વિ. શંકરન નાયર ૧૯૦૮ – (૩૨ મદ્રાસ ૩૫૧) ના કેસમાં પૂર્ણ ખંડપીઠના ચુકાદા દ્વારા સમર્થિત થયો હતો. અનુસંધાને, જોકે, એ જ વડી અદાલતે અન્ય એક પૂર્ણ ખંડપીઠના ચુકાદામાં, સ્ત્રીની સ્વઅર્જિત મિલકત અંગે ભિન્ન મત વ્યક્ત કર્યો હતો કે તે તેની પોતાની

સંતતિને અવતરે છે.

૨૯. મેચ્નના હિંદુ કાયદાઓમાં વધુમાં કહેવામાં આવ્યું છે: "અલિયાસંતાન કાયદા હેઠળ, તરવાડના સભ્યની સ્વઅર્જિત મિલકતના અનુગમન અંગે એવો કોઈ ભેદ નથી; આવી મિલકત પુરૂષની હોય કે સ્ત્રીની, તે સૌથી નજીકની શાખાને જાય છે, અને જ્યાં એક જ સંબંધની કક્ષામાં એકથી વધુ શાખાઓ હોય ત્યાં તેઓ સંયુક્ત રીતે તેનો વારસો મેળવે છે, મનગપ્પા અજેઈ વિ./સ. મારુદાઈ સી; અંતમ્મા વિ./સ. કાવેરી (૧૮૮૪ ૭ મદ ૫૭૫); ટિમ્મા વિ./સ. દરમ્મા (૧૮૮૭ ૧૦ મદ ૩૬૨). મદ્રાસ મરુમક્કટ્ટાયમ અધિનિયમે, ગોવિંદન નાયર વિ./સ. શંકરન નાયર અને કૃષ્ણન વિ./સ. દમોદરણ ૧૯૦૮ ૩૨ મદ ૩૫૧ પીબી; કૃષ્ણન વિ./સ. દમોદરણ ૧૯૧૫ ૩૮ બોમ ૪૮ પીબી ના સંપૂર્ણ પીઠના નિર્ણયો દ્વારા પ્રતિપાદિત કાયદામાં ફેરફાર કર્યો છે, જ્યાં સુધી મરુમક્કટ્ટાયમ હિંદુઓનો સંબંધ છે. તે જ રીતે, મદ્રાસ અલિયાસંતાન અધિનિયમ, ૧૯૪૯ (પ્રકરણ ૪) એ અલિયાસંતાન વારસાગત કાયદા દ્વારા શાસિત, જૈનો સિવાયના હિંદુઓમાં અવસીયત વિના થતી વારસાક્રમની વ્યવસ્થા અંગેના કાયદામાં ફેરફાર કર્યો છે."

૩૦. જોકે, આ વૈધાનિક ફેરફારોનો વિવાદાસ્પદ મુદ્દા પર બહુ ખાસ પ્રભાવ પડતો નથી અને તેથી અમે આ મુદ્દા પર વધુ વિસ્તૃત ચર્ચા કરવાનું સ્વયં નિવારીએ છીએ, ખાસ કરીને એ કારણસર કે પક્ષકારોની તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલો પણ આ દિશામાં આગળ વધ્યા નહોતા.

૩૧. શ્રી વારિયાર, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ, જેમણે અપીલના સમર્થનમાં હાજરી આપી, તેમણે કેરળ વડી અદાલતના ભવાની પિલ્લૈ વિ. અંમુકુટ્ટી પિલ્લૈ, ૧૯૫૮ કેએલટી ૮૬૯ ના મામલામાં આપવામાં આવેલ નિર્ણય ઉપર ખૂબ જ મજબૂત આધાર મૂક્યો. વડી અદાલતે, અહેવાલના પરિષ્કેદ ૬ માં, નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું :— "મૂળતઃ કૃષ્ણાન પરમેશ્વરન ની શાખાને સંબંધિત મિલ્કતો, તે શાખાના લુપ્ત થવા બાદ, જીવિત રહેલી શાખાઓ પર અવતરિત થઈ ત્યારે, જીવિત રહેલી શાખાઓ તે મિલ્કતોને માત્ર સહિસ્સેદાર ભોગવટેદારો તરીકે જ ગ્રહણ કરી શકતી હતી, જેમાં દરેક શાખાને અલગ અધિકારો હતા, અને તમામ જીવિત રહેલી શાખાઓને સમાવેશ કરતી અવિવક્ત તરવાડ તરીકે નહીં. તેવી જ રીતે, બાદમાં વાદી શાખાના સભ્યો વચ્ચે થયેલા વિભાગ બાદ, વિભાગમાંથી બહાર રહી ગયેલી કોઈ પણ સંયુક્ત મિલ્કત ત્યારબાદ સમગ્ર શાખાની, અથવા તે મિલ્કતના સંબંધમાં અવિવક્ત તરવાડ રચતી શાખાની તરીકે નહીં, પરંતુ શાખાના વ્યક્તિગત સભ્યો અથવા એકમોની સહિસ્સેદાર ભોગવટેદારો તરીકેની મિલ્કત ગણાશે, અને દરેક વિભાજિત સભ્ય અથવા એકમને તે મિલ્કત ઉપર અલગ અધિકારો રહેશે. વેલાયુધાન નાયર વિ. જાનકી, ૧૯૫૭ કેએલટી ૨૨૨ માં દર્શાવ્યા મુજબ, એકવાર મરુમક્કથાયમ તરવાડનું વિભાજન થઈ જાય ત્યારબાદ એવું કોઈ તરવાડ અસ્તિત્વમાં રહેતું નથી જેના તરફથી કોઈ વિભાજિત સભ્ય દાવો દાખલ કરી શકે."

૩૨. કેરળ વડી અદાલતના વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે ભગવતી અને અન્ય

વિ. નારાયણા પિલ્લૈના મામલામાં આપું જ મંતવ્ય વ્યક્ત કર્યું હતું અને તેના આધારે વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે દલીલ કરી હતી કે વહેંચી શકાય એવો એક તૃતીયાંશ, અથવા ઓછામાં ઓછો એક ચતુર્થાંશ હિસ્સો, વાદીને ઉપલબ્ધ કરાવવામાં આવવો જોઈએ અને તેથી દાવાની સંપૂર્ણ નામંજૂરી યોગ્ય નહોતી. આ મુદ્દે પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે કે પટ્ટક્કલને અસ્તિત્વમાં રહેલા તરવાડ તરીકે ગણાવી શકાય કે નહીં. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, અંદાજે ૧૨૦ વર્ષ પૂર્વના દસ્તાવેજો તેવું સૂચવતા નથી અને જ્યારે અસ્તિત્વમાં રહેલી શાખા અથવા શાખાઓના સંદર્ભમાં નિર્ણય નોંધવામાં આવે છે, ત્યારે વારસામાં હકદાર ગણાય એવી તે શાખા અથવા શાખાઓ જ હોય. કોઈ શાખાના લોપની પરિસ્થિતિમાં, તેનો અર્થ અસ્તિત્વમાં રહેલી હકદાર શાખા તરીકે વાંચવો જોઈએ, અન્યથા નહીં. આ તો, અલબત્ત, એ માન્યતા પર આધારિત છે કે પટ્ટક્કલ ક્યારેક પંદમ્બેલી તરવાડના કોઈ વિશિષ્ટ ભાગનો હિસ્સો હતો. પરિસ્થિતિજન્ય તથ્યોના પ્રકાશમાં, અમારી દૃષ્ટિએ, ઉપર નોંધાયેલા બે નિર્ણયોમાંથી અપીલકર્તાની દલીલોને કોઈ આધાર મળતો નથી. ઉપરોક્ત બે ચુકાદાઓના નિર્ણાયક સિદ્ધાંતના ક્ષેત્રમાં આવવા માટે, તે સક્ષમ અને હકદાર હોવું આવશ્યક છે. જ્યાં સુધી સામાન્ય સંપત્તિહિત ધરાવતા પૂર્વજો સાથેનો કોઈ સંબંધ દર્શાવવામાં ન આવે, ત્યાં સુધી બીઅશાબીને પંદમ્બેલી તરવાડના કોઈ ભાગ પર માલિકી અથવા હક સોંપવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી અને ઊભો થઈ પણ શકતો નથી. આ સંદર્ભે મદ્રાસ વડી અદાલતના સેક્રેટરી ઓફ સ્ટેટ વિ. દુગપ્પા ભંડારી કેસના નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરી શકાય, જેમાં મદ્રાસ વડી અદાલતે નીચે મુજબ જણાવ્યું હતું :-

"હિંદુ કાયદા હેઠળ વારસદારો મૃતકથી ૧૪ પેઢીના અંતરમાં આવવા જોઈએ અને તેવી જ રીતે અભિયાસંતાન કુટુંબોમાં પણ સંબંધની દૂરાવટ માટે કોઈ મર્યાદા હોવી જ જોઈએ, અને એવું સંભાવ્ય નથી કે વારસાઈનો હક એવા દૂરના સંબંધીએ સુધી વિસ્તરે કે જેઓ શૌચ-અશૌચનું પાલન કરતા ન હોય. વર્તમાન કેસમાં પુરાવામાં છે કે ચોરાડી કુટુંબના અન્થેયા શેઠી કવાંજુર કુટુંબથી અલગ પડી ગયા હતા, અને એવો આક્ષેપ કરવામાં આવે છે કે તેઓ બન્ને મૂળ હળાદી કુટુંબ સાથે સંયુક્ત રીતે એક જ કુટુંબ બનાવતા હતા. જિલ્લા અદાલતના નિર્ણયથી કવાંજુર કુટુંબનો દાવો નકારવામાં આવેલ હોવાથી, પ્રથમ દષ્ટિએ કવાંજુર કુટુંબની શાખા રહેલું ચોરાડી કુટુંબ વારસો મેળવવામાં અહકદાર ઠરે. આવી પરિસ્થિતિમાં, સરકારએ એ સ્થાપિત કરવા પૂરતો પુરાવો રજૂ કર્યો છે તેમ માનવું પડે કે દુર્ગી શેઠીથિ વારસદારો વિના મૃત્યુ પામી. જે પ્રતિવાદીઓ આ દલીલને નકારવા માગતા હોય, તો અન્થેયા શેઠી, અથવા તેઓ જે અન્ય કોઈ વ્યક્તિને રજૂ કરવાનું પસંદ કરે, તે હકીકતમાં દુર્ગી શેઠીથિના વારસદાર હતા તે સાબિત કરવાની જવાબદારી તેમની પર છે. આ સાબિત કરવા માટે તેઓ માત્ર એટલા તથ્ય પર આધાર રાખે છે કે સરકારએ ૧૯૦૫માં રાજ્યહકની કાર્યવાહી છોડી દીધી હતી અને ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૩ અને ૧૨ના પુરાવા પર, કે હળાદી કુટુંબ અને અન્થેયા શેઠીના કુટુંબનું ઘણાં સમય પહેલાં વિભાજન થયું હતું; પરંતુ આ બંને સાક્ષીઓ આ સ્વીકાર સાથે એવો નિવેદન પણ જોડે છે કે દુર્ગી શેઠીથિના કોઈ વારસદાર નહોતા, જે દર્શાવે છે કે તેમની માન્યતા મુજબ આ સંબંધ વારસાઈનો હક સ્થાપિત કરવા માટે અતિ દૂરનો હતો. તેથી, આ કેસમાં તે મુદ્દો નક્કી કરવો જરૂરી નથી, જે મુદ્દો થોડો વિસ્તૃત રીતે ઉઠાવવામાં આવ્યો છે, અર્થાત્

અળિયાસંતાન કાયદા હેઠળ કઈ ચોક્કસ પ્રકારની સગાઈ કોઈ વ્યક્તિને વારસદાર બનાવે. તેથી, આ મુદ્દે હું આ નિષ્કર્ષે પહોંચું છું કે દુર્ગા શેટ્ટીથિ વારસદારો વિના મૃત્યુ પામી અને મિલકત સરકારને રાજ્યહકરૂપે પ્રાપ્ત થઈ.

૩૩. મદ્રાસ વડી અદાલતે તેના એક અત્યંત પ્રારંભિક ચુકાદામાં કરેલ અવલોકનો અહીં વધુ યોગ્ય અને લગભગ સમાન પરિસ્થિતિને અનુરૂપ જણાય છે. મદ્રાસ વડી અદાલતે એરામગપ્પલ્લી કોરપ્પેન નાયર વિ. ચેનેન નાયર (મદ્રાસ વડી અદાલત રિપોર્ટ્સ (૬) – ૪૧૧) ના કેસમાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું :— "મને એવું લાગે છે કે પુરાવા મારી દ્વારા વર્ણવાયેલ વિભાજનના જ કેસને ચોક્કસ રીતે દર્શાવે છે. અનેક શાખાઓમાંથી એક શાખા બીજીની સરખામણીએ વધુ સમૃદ્ધ બની ગયેલી હોવાથી, બીજી શાખા, એક શબ્દની અસ્પષ્ટતાના બળે, એવું કંઈક મેળવવાનો પ્રયત્ન કરી રહી છે, જે તેણે ક્યારેય વાવ્યું જ નથી, અને જે માટે, પ્રજાના રિવાજોની સાચી સમજ મુજબ, તેને સર્વથાં કોઈ હક જ નથી. હું એવી જાહેરાત કરું કે ફરિયાદીઓ અને પ્રતિવાદીઓ મૂળ એક જ તરવાડના હતા, પરંતુ તેમની વચ્ચે મિલકતના હકોની સામુદાયિકતા હવે સમાપ્ત થઈ ગઈ છે. મારા મત મુજબ, ફરિયાદીઓએ સમગ્ર કાર્યવાહીનો ખર્ચ ચૂકવવો જોઈએ."

૩૪. ઉપરોક્ત ચર્ચા, અમારા મત મુજબ, મિલકતનું વારસાગત હક મેળવવાની પાત્રતા અંગે અપીલકર્તાની રજૂઆતોને કોઈ સમર્થન આપતી નથી. વંશપરંપરાગત ઇતિહાસ એવો કોઈ રહ્યો નથી અને એવું માન્ય રાખવામાં આવે કે

૧૯૦૬થી આગળ સંપૂર્ણ બહિષ્કાર હતો, તો તે પ્રતિવાદીના દષ્ટિકોણને સ્વીકારવાની જ પરિસ્થિતિ ઊભી કરે છે. કોઈ અધિકાર સ્થાપિત કરવો આવશ્યક છે અને વર્ષોથી એવો કોઈ અધિકાર અસ્તિત્વમાં હતો તે બાબતનો દાવો સાબિત કરવાનો ભાર અરજદાર ઉપર છે. હકીકતી પરિસ્થિતિના વિશ્લેષણ પરથી સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવે છે કે ૧૯૦૬માં પાંડબેલી તરવાડનું સંપૂર્ણ લુપ્તીકરણ થયું હતું અને ૧૯૩૮ સુધી પટ્ટક્કલ તરવાડને લગતા માલિકીના હકનો તો દૂરની વાત, પાંડબેલી તરવાડની મિલકત સંબંધે કોઈપણ હકનો કોઈ દાવો ક્યારેય કરવામાં આવ્યો નહોતો. તેથી, શ્રી વારિયરની રજૂઆતો સાથે અમારી સહમતિ નોંધવામાં અમે અસમર્થ છીએ.

૩૫. અપીલકર્તાના દાવાને સમર્થન આપવા માટે અત્યંત નબળો પ્રયત્ન એ આધાર પર કરવામાં આવ્યો છે કે પટ્ટક્કલના કોચાની કાઝી પદ પર નિમણૂક, તે પાંડબેલી તરવાડ સાથે સંબંધિત હોવાને કારણે કરવામાં આવી હતી, અને તેથી પટ્ટક્કલ તરવાડ પાંડબેલી તરવાડનો ભાગ હોવાનું માન્ય કરાયું હતું. વડી અદાલતે આ મુદ્દાને નીચે મુજબ રીતે વિચાર્યો છે : "એવું હોઈ શકે કે કાઝીપદના હેતુસર, ક્ષીપોના વડીલોએ પટ્ટક્કલના કોચાને, ઘણા પેઢીઓ પહેલાં પૂર્વવર્તી તરવાડ આંદ્રોત તરફ સ્થળાંતર કરે તે પહેલાં પટ્ટક્કલનો મૂળ પાંડબેલી સાથે રહેલો હોવાનું કહેવાતો પ્રાચીન સંબંધ ધ્યાનમાં લઈને, પાત્ર ઉમેદવાર ગણ્યો હોય; પરંતુ અમારી દષ્ટિએ ઉપરોક્ત હકીકત એ સ્વીકાર્ય પુરાવો બનતી નથી કે આંદ્રોતનો પટ્ટક્કલ તરવાડ સંબંધિત સમયે પાંડબેલીનો અવિભાજિત શાખા તરીકે યથાવત્ રહ્યો હતો."

૩૬. અમે વડી અદાલતના અવલોકનો સાથે અમારી સહમતિ નોંધીએ છીએ અને તેથી, તે મુદ્દા પર અમારે પોતાને વધુ અટકાવવાની જરૂર નથી, સિવાય એટલું નોંધવા માટે કે કાઝીના પદ પર ઉત્તરાધિકાર મેળવવાનો હક પોતાના બળે પંદામ્બેલી તરવાડોની જમીનો પર મિલ્કતસંબંધિત હિત પ્રદાન કરતો નથી.

૩૭. કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં, અપીલકર્તાઓની ફરિયાદનો વિચાર કરતી વખતે હાલની કાર્યવાહીનો મર્યાદિત વ્યાપ ધ્યાનમાં રાખવો જરૂરી છે. કારણ કે આ અપીલ ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ ઉદ્ભવે છે, તેથી વિદ્વાન સબઓર્ડિનેટ ન્યાયાધીશનો ચુકાદો તેમજ વડી અદાલતનો તેવો ચુકાદો, જેમાં બંને અદાલતોએ પુરાવાની મૂલવણીના આધારે તથ્ય અંગે સમવર્તી નિષ્કર્ષો નોંધ્યા હતા, તેને આ રીતે પડકારવામાં આવી શકતો નથી કે જાણે તથ્યો અંગેની આ ત્રીજી અપીલ હોય અને સમગ્ર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે. વડી અદાલત અને સબઓર્ડિનેટ અદાલતે નોંધેલા તથ્યના નિષ્કર્ષો સાચા છે કે નહીં તે તપાસવાના હેતુસર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરવી, એ સર્વોચ્ચ અદાલતની પ્રથા નથી. ફક્ત ત્યારે જ અપવાદ સ્વીકાર્ય બની શકે જ્યારે ન્યાયનો ગંભીર ભંગ થયો હોય અથવા સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતા જણાતી હોય; અન્યથા નહીં. આ મુદ્દા પર કાયદો અમે સ્પષ્ટ રીતે પ્રતિપાદિત કરવાની તક અગાઉ મેળવી ચૂક્યા છીએ, તેથી વધુ વિશદ ચર્ચાની આવશ્યકતા નથી; પરંતુ અમે ફરી એકવાર એટલું જ ભારપૂર્વક જણાવીએ છીએ કે સર્વોચ્ચ અદાલત નિયમિત અપીલની અદાલત નથી, જ્યાં વડી

અદાલતનો દરેક ચુકાદો તેની યોગ્યતા અંગે વધુ તપાસ માટે લાવી શકાય. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, કાયદાની કોઈ સ્પષ્ટ ભૂલ એવી હોવી જોઈએ કે જેના પરિણામે ન્યાયનો ભંગ થયો હોય; અન્યથા અને સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં, વડી અદાલતના આદેશોમાં હસ્તક્ષેપ કરવો આ અદાલત માટે ન્યાયસંગત ગણાય નહીં. કાર્યવાહી ના અગાઉના તબક્કે બંને અદાલતોએ નિર્વિવાદ દસ્તાવેજ પુરાવા પર આધાર રાખ્યો હતો અને નોંધ પર જે છે તેનાથી ભિન્ન નિષ્કર્ષે પહોંચવાનું અમને કોઈ કારણ દેખાતું નથી.

૩૮. આ પરિસ્થિતિમાં, અમને આ અપીલમાં કોઈપણ સાર જોવા મળતો નથી. તેથી, અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને ફગાવી દેવામાં આવે છે. દરેક પક્ષકાર પોતાનો પોતાનો ખર્ચ ચૂકવશે અને વહન કરશે.

સી.એ.નં. ૮૮૩૮ ઓફ ૧૯૮૩

૩૯. ૧૯૮૩ ની દીવાની નં. ૮૮૩૮ ના મામલામાં દાખલ કરાયેલ ક્રોસ આક્ષેપ પર ગંભીરતાપૂર્વક દબાણ કરવામાં આવ્યું નહોતું. ૧૯૮૩ ની સી.એ. નં. ૩૦૦૫ માં થયેલ નિષ્કર્ષને ધ્યાનમાં લેતા ૧૯૮૩ ની સી.એ. નં. ૮૮૩૮ માં વધુ કોઈ આદેશ પસાર કરવાની જરૂર નથી અને ઉપરોક્ત ચુકાદાના આધારે તે મુજબ તેનો નિકાલ થયેલ ગણાશે.

*This judgment has been translated using AI Tool
– M/s. Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.*

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદીત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહીં. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.